

ת"פ 5081/11/19 - מדינת ישראל נגד מאהר וותד (עציר), מהדי חוראני (עציר),

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 5081-11-19 מדינת ישראל נ' וותד(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה

ע"י עו"ד הגב' אילנה קוזמינר

נגד

הנאשמים

1. מאהר וותד (עציר),

ע"י בא-כוחו עו"ד בדראן מוחמד

2. מהדי חוראני (עציר),

ע"י בא-כוחו עו"ד חוסם וותד

הכרעת דין

פתח דבר - כתב האישום

1. כתב האישום מייחס לנאשמים- מאהר וותד ומהדי חוראני עבירות בנשק- עבירה לפי סעיפים 144 (א) רישא ו-144 (ב) רישא + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-197; הפרעה לשוטר- עבירה לפי סעיף 275 +29 לחוק; נהיגה בשכרות- עבירה לפי סעיף 62 (3) וסעיף 64 ב (א)(3) + (4) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961 ותקנה 169 ב לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (נאשם 1 בלבד); נהיגה בחוסר זהירות- עבירה בניגוד להוראות תקנה 21 (ג) לתקנות התעבורה + סעיפים 68 ו-62 לפקודת התעבורה (נאשם 1 בלבד) וגרימת נזק לגוף ולרכוש- עבירה בניגוד להוראות תקנה 21 (ב)(2) לתקנות התעבורה וסעיפים 68 ו-62 לפקודת התעבורה (נאשם 1 בלבד).

2. על פי כתב האישום, בין הנאשמים ובין א.ו. קטין יליד 2002 קיימת היכרות מוקדמת. הנאשם 1 הינו הבעלים של רכב פורד מ.ר. 8496256 (להלן: "הרכב"). ביום 19.10.19 בסמוך לחצות, בכפר ג'ת, נסעו הנאשמים וא' ו' ברכב, כאשר הנאשם 1 נהג ברכב בהיותו שיכור ונתון תחת השפעת אלכוהול, כשבדמו ריכוז של 85 מיליגרם אלכוהול לכל 100 מילימטר דם. הנאשם 2 ישב במושב שליד הנהג וא' ו' ישב במושב האחורי מאחורי הנהג. ביום 19.10.19 בסמוך לשעה 00:15, החזיקו, הובילו ונשאו הנאשמים ביחד עם א.ו. ברכב בעת הנסיעה בכפר ג'ת, תת מקלע מאולתר שסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם ושהינו נשק כהגדרתו בחוק, בלא רשות בדין. באותו מועד, נסעו השוטרים רותם ראשד ואלון דוידי בניידת בילוש. השוטרים הבחינו ברכב וכרזו להם לעצור לאחר שעוררו את חשדם בשל

הבגדים שלבשו ואופן נסיעתם. הנאשמים וא' ו' המשיכו בנסיעתם ולא נענו לכרזות השוטרים, כאשר הנאשם 2 אומר לנאשם 1 "תברח תברח". בשלב כלשהו, נסעה הניידת כשחלקה הקדמי במקביל לרכב, אז סטה הרכב שמאלה וכמעט פגע בניידת. הניידת האטה את מהירות נסיעתה והרכב פנה שמאלה לסמטה צרה והמשיך בנסיעה מהירה שאינה סבירה לתנאי הכביש. לאחר מכן, המשיך הרכב בנסיעה ישר בצומת ובהמשך ביצע פנייה נוספת שמאלה. בהמשך לנסיעה, פגע הנאשם 1 באמצעות הרכב בדלת ובכנף שמאל של רכב מזדה מ.ר. 40-039-61 שחנה על המדרכה ובהמשך נסיעתו פגע בקיר ונעצר. לאחר שהרכב נעצר כתוצאה מהפגיעה בקיר, נמלטו הנאשם 2 וא' ו' מהרכב, בכוונה להפריע לשוטרים, כשהם ממלאים את תפקידם כחוק או להכשילם. הנאשם 1 נותר לבדו ברכב ונעצר ע"י השוטרים. מחוץ לרכב סמוך למושב הנוסע ליד הנהג, נתפס תת המקלע המאולתר.

עמדת המאשימה בסיכומיה

3. ב"כ המאשימה ציינה שהמדינה הגיעה עם א' ו' - הקטין להסדר טיעון והוגש בעניינו כתב אישום מתוקן. באשר לנאשמים, נטען שהנאשם 1 הודה בנהיגה בשכרות וכן בסעיף 11 לכתב האישום המתייחס לנהיגה בחוסר זהירות וגרימת נזק והנאשם 2 הודה בבריחת הרכב מהמשטרה ובבריחתו מהרכב לאחר שהרכב נעצר. צוין שהנאשם 1 הודה לגבי עצמו, העיד ודבריו יכולים לשמש כנגד יתר הנאשמים בתיק. התבקש לבסס את ההרשעה על גרסתו במשטרה של א' ו' שהעיד גם בבית המשפט. נטען כי הנאשם 1 וא' ו' שותפים לאירוע, לפי סעי' 54א לפקודת הראיות, כאשר הרשעה לפי עדות יחידה של שותף לעבירה דורשת תוספת ראייתית של חיזוק, שהיא תוספת ראייתית מאמתת בלבד, שאינה מחייבת להתייחס לשאלות שבמחלוקת או לאישום ספציפי אלא שמגבירה את מהימנות האמרה בלבד, לא חייבת להיות ראיה עצמאית וכי לא צריכה לסבך את הנאשם במעשה. נטען, שעדותו של נאשם 1 מהווה חיזוק לעדותו של א' ו' והן מחזקות אחת את השנייה. בנוסף, נטען שיש בפני ביהמ"ש ראיות רבות נוספות שמהוות חיזוקים נוספים ובהן העדויות והדוחות של השוטרים אשר ביצעו את המרדף ואת המעצר, אשר תפסו את הנשק ואת אותו בגד כחול במקום שבו ישב הנאשם 2. ב"כ המאשימה הפנתה להתכתבויות בין הנאשמים, למצלמות האבטחה וחנות המשקאות אשר מאמתות את גרסתו של הנאשם 1 בחקירותיו. ב"כ המאשימה ביקשה לראות בשקרי ובהתנהגותו המפלילה של נאשם 2 חיזוק נוסף לראיות נגדו שיש בהן להוכיח מעבר לכל ספק סביר כי הנאשמים שבפנינו ביצעו את העבירות המיוחסות להם בכתב האישום.

4. ב"כ המאשימה ביקשה להפנות תחילה לדוחות הפעולה של השוטרים, ת/4 - ת/20 בתיק המוצגים, שם מתארים את הנסיבות של המרדף אחרי הרכב שבו נסעו הנאשמים. את התיאור של החשודים, נסיבות מעצרו של הנאשם 1, את תפיסת נשק הקרלו והבגד הכחול שהוגש לביהמ"ש. נטען כי התנהגותו המפלילה של הנאשם 2 אשר באה לידי ביטוי הן בבריחה מניידת המשטרה ובהמשך בבריחה לפרק זמן של כ-10 ימים לאחר האירוע, כאשר נעשים ניסיונות יום יומיים לאתרו, מחזקת את הראיות כנגדו. התבקש לדחות את גרסתו לפיה בתקופה זו הוא שהה ביער בטיול אופניים ללא כל קשר לאירוע, גרסה שאינה מתקבל על הדעת בנסיבות הקיימות. נטען לקשר חברות בין הנאשמים והיכרות וקשר חברי לקטין, כאשר שלושתם קשרו עצמם לנסיעה המשותפת בסמוך לפני המעצר, גם העד ח'ליל דולה בת/1

ו-2/ת אישר כי בסמוך למעצר השלושה נסעו ביחד ותיאר את אופן הישיבה ברכב. נטען שבחקירותיהם קושרים הנאשמים וא' ו' כל אחד בדרכו את עצמו לנשק שהיה ברכב. הנאשם 1 למעשה מגולל בחקירותיו -24/ת - 31/ת את הנסיעה המשותפת לחדרה, את הנסיעה המשותפת לאותו מגרש בו הם פגשו צעירים, את השיחה המשותפת ברכב לאחר הנאשם 2 מציע להביא נשק ולחזור לצעירים כי הם מבקש, העובדה שהנאשם 2 השתכנע וזרם אתו, הנאשם 2 מורה לנאשם 1 לאן לנסוע ובהמשך מבצע שיחת טלפון לאחר מכן לרכב חפץ עטוף בבד כחול. נטען כי הנאשם 1 מתאר בחקירותיו שלאורך כל הדרך מבין שמדובר בנשק ולאחר עצירת הנשק ובריחתם של הנאשם 2 וא' ו'. גם הנאשם 2 בהודעותיו במשטרה קושר את עצמו לנשק ומוסר כי בשלב שבו הם נמלטו מניידת המשטרה במהלך סיבוב או בלימה של הרכב, מבחין בנשק מתחת לכיסא, הוא מתאר שמדובר בקרלו שכל ילד בן 10 יכול זהות, זה פוגע לו ברגל בהמשך מציין שהוא רואה לפחות חלק מהנשק, מזיז אותו לאחור ויתכן שיהיו טביעות אצבע שלו על הנשק (ת/33, עמ' 4 וגם עמודים 12 - 14).

5. נטען שגם א' ו' בהודעותיו במשטרה קושר את עצמו למעשה לנשק שנמצא ברכב, הוא מתאר תחילה כי הוא שומע את הנאשם 2 משוחח בטלפון ואומר למישהו שהוא נמצא בדרך אליו. בהמשך, מתאר שהנאשם 2 יוצא וחוזר לרכב עם משהו עטוף בבד כחול והניח אותו על הרצפה ברכב בין רגליו. א' ו' שואל את הנאשם 2 במה מדובר, הנאשם 2 אינו עונה ואז הנאשם 1 אומר לו שמדובר באקדח. לעניין שיחת הטלפון הפנתה ב"כ המאשימה לחקירתו של א' ו' מ-23.10.19, עמ' 3 ו-6, חקירה מיום 30.10.19 ש' 35 - 39, לעניין הכנסת הז'קט לרכב הפנתה לחקירה מ-23.10.19 עמ' 3 ש' 17 - 18 ועמ' 7 וכן חקירה מ-30.10.19 שעה 14:08 ש' 48 - 49. בכל הנוגע לשיחה בנוגע לנשק לאחר חזרתו של נאשם 2 לרכב, הפנתה לחקירה מיום 23.10.19 עמ' 3 ש' 18 - 27, עמ' 6 ש' 35 - 37 וחקירה מיום 30.10.19 שעה 14:08 ש' 52 - 55. בהקשר הזה קושר א' ו' גם את הנאשם 1 לאותו נשק ואומר שלמעשה הנאשם 1 הוא זה שאומר לו שיש נשק ברכב. טען שבעדותם בבית המשפט טענו הנאשמים שאין להם כל קשר לנשק, שלא ראו את הנשק וטענו שהנשק נתפס מחוץ לרכב. כמו כן, טען הנאשם 1 כי החוקר הוא שהכניס לפיו את שלל הפרטים. נטען שיש לדחות הטענה היות ומדובר בטענה כבושה, שאינה עולה בקנה אחד עם הגרסאות של שלושת המעורבים במשטרה ועם הראיות החיצוניות. התבקש לאמץ את גרסת הנאשם 1 במשטרה, שמסר בחקירתו מיום 22.10.19, גרסה המאומתת עם ראיות חיצוניות בתיק ומשתלבת גם עם חלקים נרחבים בגרסאותיהם של נאשם 2 וא' ו'. בנוסף, התבקש לאמץ את גרסתו של א' ו' בחקירתו במשטרה ואת הודאתו בכתב האישום בו הודה.

6. לעניין הפללת הנאשם 2 ע"י הנאשם 1 שטען תחילה לקשר רומנטי עם אחותו של הנאשם 1, בהמשך- לסכסוך ביניהם על רקע מעצר קודם בזמן שהנאשם 2 נהג ברכבו של הנאשם 1. עוד טען שנאשם 1 מקנא בו על רקע עסק עתידי שהוא צפוי לפתוח. נטען שמדובר בשלל טענות שאין להן כל אחיזה במציאות, כאשר בפועל אנו עדים שהנאשם 1 מנסה שלא למסור פרטים לגבי הנאשם 2 ולגבי א' ו', הן בתחילת החקירה והן כיום בשלב המשפט. בגרסתו הראשונית של הנאשם 1 הוא טען בפני השוטרים תחילה שהיה לבד ברכב על מנת להרחיק את שותפיו, בהמשך העלה טענה שהוא העלה שני טרמפיסטים שאמרו לו לברוח כיוון שיש להם נשק והם ברחו מרכב לאחר התאונה. נטען שגם הנאשם 1 בחר לספר אמת במשטרה וסיפר את החלק של כל אחד מהם ואף ניסה להפחית את חלקו של הנאשם

2 באירוע, דבר שלא מתיישב עם הטענה שהדברים נאמרו לו ע"י החוקר. הנאשם 1 אישר בעדותו וגם בחקירותיו שאין כל סכסוך מוקדם בין השניים ושהם הפסיקו להיות חברים על רקע התיק הנוכחי. צוין שא' ו' תחילה טען טענת אליבי והודה ששיקר בחקירתו הראשונה. הנאשם 2 תחילה שמר על זכות השתיקה וטענתו לפיה לא נתנו לו להתייעץ עם עו"ד נשללה, גם בחקירתו השנייה טען שאינו מעוניין להיוועץ. נטען שנתון נוסף שתומך בגרסת הנאשם 1 - העובדה שהטלפון הנייד של הנאשם 2 נתפס על הרצפה ברכב, במושב שליד הנהג, ושם בהתאם לגרסאות של הנאשם 1 וא' ו', נתפס גם אותו בגד כחול שהוגש לביהמ"ש כת/7. צוין שבהתאם לגרסתם של הנאשם 1 וא' ו', לפיה החפץ העטוף, הנשק, היה מונח לרגליו של הנאשם 2 ברכב כשהוא יושב מקדימה, המקום שבו נתפס הנשק הוא בסמוך לדלת של הנוסע השני ליד הנהג, בצד שבו הוא ישב. בנוסף, גרסתו לגבי חנות המשקאות התבררה כנכונה כשהנאשם 2 תועד נכנס פעמיים לרכוש משקאות. נטען שבהתאם לגרסתו של הנאשם 1, גם הנאשם 2 אישר בשלב כלשהו עברו דרך המגרש ואף עצרו שם והוא הטיל שם את מימיו (ת/333 עמ' 11). כמו כן, בהתאם לגרסתו של נאשם 1, בטלפונים נמצאו התכתבויות ושיחות בין המעורבים שמעידים על קשר קרוב ביניהם ועל כוונתם לנסוע ביחד באותו הערב לרגל יום הולדתו של הקטין (ת/113 - ת/116).

7. בהתאם לגרסתו של הנאשם 1, גם א' ו' מסר בחקירותיו על אותה שיחת טלפון שערך הנאשם 2 לאחריה משהו מסר לו משהו עטוף בז'קט אותו הכניס לרכב ונאמר לו שמדובר בנשק. צוין שהנאשם 2 לא מסר הסבר למה שא' ו' ירצה להפיל או להעליל עליו. נטען שהנאשם 1 מסר גרסה באופן חופשי ומרצון, לאחר שהוסברו לו זכויותיו. בהמשך, צמצם את חלקם של הנאשם 2 וא' ו', דבר שמחזק את הטענה שהדברים לא הוכנסו לפיו. ב"כ המאשימה הפנתה לעדות ג'מאל ממנה עולה כי לא הבטיח לו דבר (ת/272 עמ' 12 שו' 15 - 40). נטען הנאשם אמר בהמשך שהוא סיפר את האמת כי הוא מבין שהוא מסתבך יותר ויותר. בהקשר הזה הפנתה ב"כ המאשימה לדבריו של הנאשם 1 בעדותו בבית המשפט (עמ' 52 לפרו' שו' 13 - 15), שם לא ידע לפרט במה בדיוק הבטיח החוקר ג'מאל לעזור לו. באשר לנאשם 2, נטען שהוא מסר מס' רב של גרסאות, אשר סותרות האחת את השנייה וסותרות ראיות אחרות בתיק ויש בכך כדי לחזק את הראיות כנגדו. תחילה בגרסתו הראשונה (ת/33) הוא טען שנפגש עם הנאשם 1 באותו הערב כדי לקנות בקבוק ובהמשך הוא נפרד מהנאשם 1 כאשר הנאשם 1 לטענתו נוסע לאיזה שהוא סידור, הנאשם 2 באותו הזמן נמצא אצל דחפור, בהמשך הערב הם נפגשים שוב עם הנאשם 1 ולמעשה א' ו' עולה במקרה כטרמפיסט לרכב ואז מתחיל המרדף של המשטרה. בהמשך, בגרסה נוספת, הנאשם 2 נזכר שכשהיה בנפרד מהנאשם 1 באותו ערב הוא גם עבר בביתו ואכל שם ואף אחד מבני משפחתו לא ראה אותו, כיוון שהיו בארוחה אצל סבו וסבתו. בעדותו בבית המשפט שלל הנאשם 2 את הביקור בביתו וטען שבכלל לא זוכר מה היה אותו סידור של מאהר באותו היום. רק לאחר שהוצגו בפני הנאשם 2 מצלמות האבטחה וההתכתבויות בין המעורבים, הוא אישר שא' ו' היה איתם מתחילת הערב ושהם נסעו ביחד לחדרה. מההתכתבויות עולה שלא רק שלא פגשו את א' ו' כטרמפיסט אלא למעשה מי שיזם את המפגש עם א' ו' הוא הנאשם 2 הבטיח לחגוג לו יום הולדת כמה ימים לפני האירוע. נטען שבניגוד לגרסת הנאשם 2, מאהר טען שלמיטב זכרונו הם היו שלושתם ביחד כל בערב וא' ו' טען שנפרדו רק לעשר דקות כשהנאשמים נסעו יחד לקנות סיגריות לדחפור.

8. טען שלאור מכלול הראיות שהוצגו בתיק, גרסת הנאשם 1, גרסת א' ו', דוחות הפעולה ועדויות

השוטרים, ההתכתבויות, מצלמות האבטחה, הנשק, הטלפון והבגד שנמצאו ברכב, לאור שקריו של הנאשם 2 וההתנהגות המפלילה שלו לפני מעצרו, יש בהם כדי להוכיח מעבר לכל ספק סביר כי שני הנאשמים החזיקו והובילו את הנשק והפריעו לשוטרים כמתואר בכתב האישום. נטען כי החזקה והובלה של נשק הינה עבירת התנהגות. נטען שלשני הנאשמים הייתה שליטה מלאה בנשק, הם נסעו להביא אותו, הם החזיקו בו ברכב, הנאשם 2 החזיק אותו בין רגליו, לנאשם 1 הייתה שליטה מלאה ברכב עצמו, הנאשם 1 באופן מודע נסע למקום ממנו נאסף הנשק והסכים להכניסו לרכב. רכיב ההובלה כאן הוא מובהק לאור ההימלטות של הרכב מניידת המשטרה, וכאשר הנשק נמצא בתוך הרכב. נטען שגם הראיות החפציות- המצלמות מהוות חיזוק. התבקש להרשיע את הנאשמים בעבירות המיוחסות להם.

עמדת הנאשם 1 בסיכומיו

9. ב"כ נאשם 1 טען שבעדותה של השוטרת רותם מיום 4.6.20 היא השיבה שאינה זוכרת האם בזמן המרדף החלון מצד ימין ברכב היה פתוח ומכאן שהיא לא ראתה אם הנשק הוצא או נזרק מחלון הרכב אלא לגרסתה מצאה אותו מונח בצד ימין ליד הרכב. נטען כי הגרסה גם תואמת את גרסתו של השוטרי שביצע את המרדף, אלון דויד. באשר לעדותו של הקטין א' ו' נטען כי הוא טען בעדותו שלא ראה נשק (עמ' 36 לפרו' מיום 22.6.20). בהמשך, נטען שהנאשם 2 נשאל האם שמע את מאהר הנאשם 1 אומר מולו ומול הקטין שיש נשק ברכב והשיב בשלילה. נטען שהנאשם 2 העיד שלא ראה ולא ידע שהיה נשק ברכב (עמ' 61 לפרוטוקול). נטען שלגרסת הנאשם 1, גם בפרו' מיום 22.6.20 עמ' 45, עלה שאמר דברים לא נכונים כי פחד וגם ברח מהשוטרים כי היה שיכור ופחד. נטען שעל הנשק לא היו טביעות אצבעות של הנאשם 1 והשוטרים, הנאשם 2 וא' ו' העידו שלא ראו נשק בחלל הרכב וכך עלה גם משני הבלשים שהעידו שהנשק היה ליד חזית הרכב מצד ימין ולא בתוך הרכב. התבקש לזכות את הנאשם 1 מחמת הספק מסעיף 10 וב' לכתב האישום. נטען שאין מחלוקת שהנשק היה ליד הרכב אך אין לקשור אותו לנאשם 1.

10. ב"כ הנאשם 2 טען כי הנאשם כבר בתחילת הפרשה הודה בסע' 1, 2 ו-3, 5, 7 ו-8 וכפר בסע' 4, 6, 9, 10 ו-11. נטען כי העדויות שנמצאות ברשות התביעה שעליהן ביססה את כתב האישום, היא עדותו של הנאשם 1 ועדותו של הקטין. נטען שמדובר בעדים בעלי עניין ואינטרס כדי לשחרר את עצמם מאחריות ולהטילה על אחרים. נטען שאין מחלוקת שהנאשמים היו ביחד בטרם המרדף ועד שהרכב פגע ושניהם ברחו ממנו והנאשם 1 נשאר. עוד נטען שאין מחלוקת שהנשק נמצא על הרצפה ליד דלת הנוסע הקדמי. נטען שלא ברור איך הנשק הגיע לרכב ומתי. נטען שגרסת הנאשם 1 אינה הגיונית שכן מדובר בנשק ללא מחסנית וללא תחמושת. נטען שהמאשימה לא הצליחה להרים את נטל ההוכחה לגבי השיחה במסגרתה הוזמן הנשק שכן נבדק טווח זמן של 20 דקות והאנשים שהנאשם 2 שוחח עימם נחקרו ושחררו. נטען למחדל חקירה בעניין זה. נטען שהנאשם 2 לא קשר עצמו לנשק בחקירותיו ויש לאמץ את גרסתו בבית המשפט בהקשר זה. נטען שטענת המאשימה לפיה הנאשם 2 לא סיפק מענה למה הנאשם 1 רוצה לסבך אותו שגויה שכן בעימות ת/37 הוא הזכיר את העניין הרומנטי והנאשם 1 שתק וכך גם בדיון. נטען שיש לזכותו מחמת הספק. נטען שיתכן והנשק היה ברכב עוד בטרם הנסיעה והעובדה שאין מחסנית מעידה שאין הסבר למה הנשק הוזמן. צוין שכולם שיקרו והיתה חבורה לצורך שתייה. נטען שמגרסת הנאשם 1 עלה שהנאשם 2 הזמין את הנשק, מישהו הגיע לרכב ומסר את הנשק

מתוך החלון אך לא ידע לספק את שם אותו אדם שמסר את הנשק על אף שהוא בן 22 וג'ת זה כפר קטן. נטען שהדבר מעיד שהנאשם 1 שיקר. נטען שהקטין טען שהנאשם 2 ירד מהרכב לחמש ד' וחזר עם הנשק עטוף בז'קט כחול (ת/27 עמ' 2 ש' 8) ובהמשך בש' 9 נתן את הקרלו מהחלון וכך גם בת/29 עמ' 4 שו' 71, הוא חוזר על אותה גרסה "נתן הקרלו מהחלון". בת/54 מיום 23.10.19 שעה 15:31 עמ' 2 שו' 11-12 הוא אומר "מהדי ירד מהרכב וחזר אחרי 5 דקות ונשא אתו ז'קט כחול..". נטען שמדובר בפרט מהותי ויש סתירה בגרסאות. נטען שמדוחות הפעולה ת/4 ות/11 עולה כי הנשק והז'קט לא נמצאו מחוברים יחד אלא שזה נעשה ע"י השוטרת רותם במעצרו של הנאשם 1. נטען שגרסת הנאשם 1 והקטין דומות כי הם יוצגו ע"י אותו עו"ד. באשר לטענה לפיה הנאשם 2 קשר עצמו לנשק נטען כי הנאשם טען שמשוהו נגע לו ברגל וזה לא אומר שהוא הזמין את הנשק. נטען שבחקירות הקטין והנאשם 1 בבית המשפט הקטין הוכרז כעד עוין. נטען שאין להעדיף אמרת חוץ של הנאשם 1 והקטין (תפ"ח 82/96 מ"י נ' עג'מי) לא צריך להוביל למסקנה שיש להעדיף עדותו הקודמת לפי סע' 10א. נטען שיש לזכות את הנאשם 2 ולו מחמת הספק.

דין והכרעה

11. בהליך שבפניי אין מחלוקת כי בין הנאשמים קיימים קשרי חברות וכך גם בינם לבין א' ו'. הנאשמים וא' ו' (שאף הודה בסופו של יום בכתב האישום המתוקן בעניינו) קשרו עצמם לנסיעה המשותפת ברכב סמוך למועד עצירתו. מכאן, שאין מחלוקת לגבי הימצאותם של הנאשמים וא' ו' ברכב תוך בריחתו מהמשטרה ואין מחלוקת בכל הנוגע לשכרות הנאשם 1 ואופן נסיעתו ברכב בחוסר זהירות ותוך גרימת הנזק המיוחס לו בכתב האישום. זאת ועוד, אין מחלוקת כי הנאשם 2 ברח מהרכב במועד עצירתו ובטרם הגעת השוטרים למקום. מכאן, המחלוקת היחידה בתיק הינה האם הנאשמים, או חלק מהם, ביצעו את העבירות בנשק המיוחסות להם.

גרסת הנאשם 1

12. גרסתו הראשונית של הנאשם 1 במועד עצירת הרכב כפי שעלה מדו"ח הפעולה היתה שהוא היה לבד ברכב (ת/4).

13. בחקירתו הראשונה מיום 19.10.19 השיב הנאשם שאינו מעוניין להיוועץ עם עו"ד בטרם החקירה (ת/76). בחקירה זו מסר הנאשם שהיה אצל חבר בזמר ושכאשר חזר לג'ת ראה שני אנשים על הכביש שביקשו ממנו טרמפ וכאשר נסעו ונתקלו בבילוש הם אמרו לו שיש להם נשק. הנאשם טען שאינו מכיר את שני האנשים שלקח טרמפ. הנאשם טען שלפניו ראה את הנשק על הכסא שליד הנהג בפעם הראשונה. הנאשם לא ידע לומר מדוע טען תחילה כשנעצר שהיה לבד ברכב. הנאשם הודה בחקירה זו שנסע תחת השפעת אלכוהול ואישר שעשה תאונה. הנאשם עמד על כך שאינו מכיר את האנשים שלקח טרמפ. כאשר הנאשם נשאל מיהו מהדי חוראני השיב שאינו יודע מי זה ואין לו קשר אליו. כאשר נשאל האם ידוע לו איך הוא נראה השיב - "לא, בחיים לא ראיתי אותו".

14. ביום 22.10.19 נחקר הנאשם 1 ותיאר שהם ראו כמה חבר'ה מבקת במגרש והוא אמר בוא נחזור ונראה בהם. הנאשם נשאל מי הביא את הנשק והשיב שא' ו' אינו קשור לנשק ושמהדי התקשר למישהו שנתן לו את הנשק מהחלון ולאחר מכן כשהמשיך לנסוע הבחין בבילוש והם אמרו לו לברוח. הנאשם נשאל האם היה ידוע לו שמהדי הולך להביא נשק והשיב-"כן אני הייתי מודע" (ת/24, ת/24 א' ש' 26-27). הנאשם אישר שמהדי ישב לידו וא' ו' מאחור ושהם פתחו את הדלת וברחו. הנאשם הוסיף שכאשר ראה מסביב שוטרים, הבחין לפתע שבצד ימין על הכסא יש קרלו (ש' 38-39). הנאשם תיאר שאותו פלוני שמסר למהדי את הנשק עמד ליד החלון של מהדי ו"נכנס חצי". הנאשם לא זכר כיצד הוא נראה אך ציין שהיתה לו קרחת (עמ' 3 ש' 24-27).

15. בהודעת חשוד (ת/27) לאחר שהוזהר כדין והוסברה לו זכות ההיוועצות והנאשם 1 חתם על טופס הודעה בדבר זכויות חשוד טרם חקירה חזר הנאשם 1 על גרסה זו. הנאשם חזר על כך שמהדי הציג לירות באותם נערים במגרש ולאחר מכן התקשר לאדם שזהותו לא ידועה ולפתע הוא ראה מישהו בחלון של מהדי שנתן לו את הקרלו עטוף בסמרטוט או ז'קט בצבע כחול (עמ' 3 ש' 47-48). מהודעת הנאשם 1 עולה כי הבחור אינו מוכר לו אך זה היה בג'ת. הנאשם אישר שכאשר הם הלכו להביא את הנשק הוא ידע שהם נוסעים לאסוף נשק על מנת לירות בבחורים מבקת (ש' 53-54). הנאשם הסביר שהסכים כי שתה אלכוהול והיה שתוי (ש' 55-64).

16. בחקירה נוספת מיום 22.10.20 (ת/28) טען הנאשם שלא עצר את הרכב וששלושתם הסתובבו ברכב במהלך כל הזמן. הנאשם חזר על כך שכאשר אספו את הנשק הוא ידע שמדובר בנשק (ש' 9-10 לת/28). הנאשם נשאל האם ראה את הנשק כשהיה עטוף והשיב שראה אותו רק לאחר שנתפסו (ש' 11-12).

17. בחקירה מיום 25.10.19 (ת/29) עולה כי הנאשם התייעץ עם עורך דינו עומר מסארווה בטרם חקירתו. בגרסה זו, שינה הנאשם 1 את עמדתו וטען לפתע שהוא וא' ו' שמעו שמהדי מתכוון להביא נשק וטענו בפניו שהם לא רוצים (עמ' 3 ש' 23-24 לת/29). בהמשך, טען שלא שמע את השיחה של מהדי. הנאשם השיב שמהדי קיבל את הנשק מהחלון ולא יצא מהרכב. בחקירה זו הנאשם השיב לשאלות רבות בתשובה שאינו זוכר (האם הלכו לרכוש סיגריות לדחפור, האם עברו לבד ליד המגרש ועוד). הנאשם נשאל האם א' ו' שאל והוא השיב לו שמדובר בנשק והשיב-"אני לא אמרתי לאף אחד ואני לא ידעתי זה נשק" (ש' 124-126).

18. בחקירה מיום 30.10.19 (ת/30) נשאל הנאשם לגבי טענתו לפיה ראה את הנשק על המושב לידו והשיב שראה זאת רק לאחר שבאו הבלשים והוסיף-"אני ראיתי את הנשק על המושב לידי זה מה שזכור לי אני לא זוכר איך הגיע החוצה אני לא ננעתי בו". הנאשם שלל שניסה לעבור למושב שליד הנהג וזרק את הנשק החוצה לאחר התאונה (ש' 33-39). עוד עלה כי לא חלף זמן רב מהרגע שמהדי התקשר ועד שקיבל את הנשק (ש' 61-62). הנאשם שלל את הטענה שהנשק היה מוסלק מתחת למושב שליד הנהג וטען שיתכן ומהדי רצה להפליל אותו על אף ששלל סכסוך ביניהם (ש' 65-70).

הנאשם זיהה את הטלפון שלו ואת ההתכתבויות בינו לבין מהדי וא' ו' (ש' 93-94). הנאשם אישר בחקירה זו שמהדי נוהג ברכב שלו לפעמים ושנתפס נוהג בשכרות בחדרה ונשלל לו הרישיון (ש' 114-117).

19. בחקירה נוספת מיום 31.10.19 נשאל הנאשם לגבי חליל והשיב שלא זכור לו שלקחו אותו טרמפ בערב האירוע אלא שהיו רק שלושתם (ת/31).

20. בעימות בין הנאשם 1 לא' ו' (ת/38) חזר הנאשם 1 על גרסתו לפיה הם הלכו להביא קרלו ופירט-...**מהדי התקשר שיחה והלכנו פגשנו מישהו הוא הביא ז'קט כחול ונתן לו אותו אז בא הבילוש רציתי לעצור ועשיתי תאונה והשניים שהיו איתי ברחו ואני נשארתי לבד ולידי קרלו**". הנאשם 1 אישר שא' ו' היה עימם ברכב אך א' ו' בתגובה טען שירד מהרכב לפני המרדף (ש' 35-36). ממזכר הבהרה בנוגע לעימות עלה כי הוצע לא' ו' ולנאשם 1 להיוועץ בעו"ד טרם העימות.

21. הנאשם 1 נשאל בעדותו בבית המשפט לגבי יום האירוע ופירט-**"היינו אני מהדי ואימן הסתובבנו באוטו. ראינו שוטרים, אני לא זוכר שראיתי משהו מוזר באוטו. פתאום ראיתי את הבילוש מאחוריי, הוא צפצף לי. שתיתי, אז ברחתי. לא זוכר בדיוק איך קרה פתאום, נכנסתי באוטו והאוטו שלי הסתובב ופתאום הייתי בחדר חקירות, זה מה שאני זוכר"**. הנאשם נשאל מי היה איתו ברכב כשברח והשיב שהיה לבד. הנאשם לא ידע איפה מהדי וא' ו' היו לאחר התאונה. הנאשם השיב שהבלשים לא תפסו נשק ברכב שלו והוסיף שלא ראה נשק. הנאשם נשאל לגבי זה שהודה שהיה נשק וכעת טוען שלא היה נשק והיה שתוי ולכן ברח והשיב-**"החוקר (ג'מאל) - לפני שנכנסתי לחדר החקירות הוא לקח אותי לחדר, ישבנו, והוא אמר לי אתה יושב אצלנו הרבה זמן ולא תצא מפה ולא תראה אף אחד והוא הלחיץ אותי - ומהפחד, ישבתי שחקירות והתחלתי להגיד הרבה דברים שלא שייכים לתיק"**. הנאשם נשאל מתי הוא בא לחקור אותו והשיב שלאחר שלושה ימים (עמ' 44 לפרוטוקול ש' 16- עמ' 45 ש' 12).

22. בחקירתו לב"כ הנאשם 2 אישר הנאשם שהוא בדרך כלל שותה ואישר שביום האירוע שתה הרבה כרגיל. הנאשם השיב שלא הבין מה קורה סביבו. הנאשם נשאל האם מהרגע שהחל לשתות ועד שנעצר הוא זוכר הכל והשיב שכמעט. הנאשם נשאל מתי לראשונה ראה נשק והשיב שלא ראה נשק אלא רק במשטרה. כאשר נאמר לו שבמשטרה טען שמהדי התקשר, כיוון אותו לאן ללכת ובנקודה מסוימת מישהו בא ונתן לו משהו עטוף במעיל כחול שהתברר כנשק, השיב-**"לא נכון כי אני מהפחד והלחץ אמרתי הרבה דברים לא נכונים"**. כאשר נאמר לו שבעימות עם מהדי מהדי אמר לו שהיה ביחסים אינטימיים עם אחותו ולכן הוא רצה להלביש עליו תיק והשיב שהוא לא זוכר דבר כזה ואמר דברים מפחד ולחץ בחקירות. העד לא ידע להשיב מדוע לא הכחיש או התנגד לטענה. הנאשם אישר שבחקירה השנייה אמר לחוקר שהחליט לספר את האמת כי הוא אמר שיעזור לו. כאשר נשאל מדוע חשב שהוא יעזור לו, השיב-**"כי הוא ישב איתי בחדר לפני שנכנסנו לחדר החקירות והוא התחיל להגיד לי שאם אני לא אומר לו את האמת אני אהיה שם הרבה זמן, התחיל להלחיץ אותי"**. הנאשם נשאל

האם הוא עדיין שיקר בחקירה והשיב-"לא. החוקר אמר לי מה להגיד". הנאשם לא זכר האם התייעץ עם עו"ד עומאר מסרוואה לפני החקירה הרביעית ואישר שידוע לו שהוא מייצג את הקטין השלישי. הנאשם נשאל כיצד ידע והשיב-"התקשרתי מבחוץ ואמרו לי שעורך הדין שלו הוא מסרוואה". הנאשם שלל שנאמר לו שהוא רוצה לדבר איתו או שהעבירו לו מסר. הנאשם אישר שהוא ביקש לדבר עם עו"ד מסרוואה כי ידע שהוא עורך הדין שלו (עמ' 45 לפרוטוקול ש' 14- עמ' 47 ש' 12).

23. הנאשם נשאל מי אמר לו שהוא מייצג אותו והשיב-"הוא אמר לי ביום שנעצרתי, הלכתי לביהמ"ש בחיפה והוא היה שם ואמר לי שהוא עורך הדין שלי. בפעם ראשונה שהלכתי לביהמ"ש בחיפה זה היה. הוא ייצג אותי בהארכת המעצר". הנאשם אישר שישב עם עורך הדין וסיפר לו מה קרה. הנאשם נשאל מדוע יש להאמין לו כאשר מחקירותיו עלו גרסאות שונות וכיום אומר שהן שקר והשיב שהחוקר ג'מאל אמר לו מה לומר בחקירה. גם כאשר נשאל מדוע בחקירה הראשונה אמר "אמרו לי לברוח" ולאחר מכן טען שמהדי אמר לו לברוח וחזר על כך שכך אמר לו החוקר לומר. הנאשם נשאל האם יש בינו לבין ג'מאל סכסוך והשיב שלא. הוא שלל שנחקר בעבר על ידו ושהוא מכיר אותו או מסוכסך עם מישהו ממשפחתו. הנאשם נשאל מדוע שיעשה זאת והשיב שיש לשאול אותו. כאשר נאמר לו שבגלל שידע שמהדי היה בקשר עם אחותו רצה להפיל עליו תיק שתק מספר דקות והסתכל מטה. כאשר נאמר לו שהשטרות רותם טענה שמצאה את הנשק על הרצפה ליד דלת הנוסע ובמשטרה טען שראה את הנשק פעם ראשונה על כסא הנוסע לידו, השיב שלא ראה. הנאשם נשאל מדוע החליט היום לספר בבית המשפט את האמת והשיב שזו האמת ושהיום הוא בסדר ואז היה בלחץ ואמר הרבה דברים לא נכונים (עמ' 47 לפרוטוקול ש' 13- עמ' 48 ש' 17).

24. בחקירתו הנגדית אישר הנאשם שידוע לו שבמשטרה צריך לומר אמת ואישר שהוא טוען כעת שלא אמר אמת במשטרה. הנאשם אישר שלטענתו ג'מאל המציא את כל השתלשלות האירוע. הנאשם התבקש לספר על עצמו ופירט-"אני בן 22, מכפר ג'ת, עובד בתל אביב במשלוחים. אני גר עם אבא ואמא. יש לי שלוש אחיות - אחות אחת נשואה, בת 24; אחות בת 21 ואחות בת 18. אחיותי גרות איתנו בבית". הנאשם אישר שרכב הפורד שלו וקיבל אותו מחבר לפני זמן רב. כאשר נאמר לו שבמשטרה טען שקנה אותו מבעלה של אחותו אבו חמדי מבקרה השיב שזה נכון. הנאשם השיב שהרכב בבעלותו בערך חצי שנה ושהוא נוהג בו בד"כ. הנאשם שלל שמהדי נוהג בו והשיב שלא זכור לו שטען שמהדי נוהג בו. הנאשם אישר שבסבוע לפני שנעצרו עצרה אותם משטרה ומהדי נהג ברכב. הנאשם טען שלא זכור לו מה היה מספר הטלפון שלו לפני שנעצר. הנאשם אישר שהטלפון הוצג לו בחקירה והוא אישר שזה הטלפון שלו שנתפס. הנאשם השיב שהוא ומהדי היו חברים במשך 4 שנים ונפגשו בתדירות יום יומית והיו קרובים. הנאשם אישר שהוא היה החבר הכי טוב שלו ושלל שהיה ביניהם סכסוך לפני שנעצרו. הנאשם שלל שהם קרובי משפחה. הנאשם השיב שמהדי גר כמעט בשכונה שלו ודחפור גר רחוק. הנאשם אישר שדחפור גר במרכז הכפר ומהדי ממש בקצה קרוב לבקעה ליד הבית קברות. הנאשם השיב שהיה עובד אצל אבא של א' ו' ועם א' ו' עצמו בפריקת מכולות בשנת 2017. עוד אישר שהוא ומהדי הפסיקו להיות חברים לאחר המעצר. הנאשם אישר שהוא וא' ו' מכירים בערך שנתיים מהעבודה והיו נפגשים בעבודה. הוא שלל שנשאר בקשר עם א' ו' כאשר הפסיק לעבוד שם לפני כשנתיים אך טען שהיה רואה אותו אצל דחפור (עמ' 48 לפרוטוקול ש' 19- עמ' 50 ש' 31).

25. הנאשם נשאל מה הקשר בין א' ו' לבין מהדי והשיב שחברים. הנאשם לא ידע לומר האם מהדי חבר טוב גם של האחים של א' ו'. הנאשם לא ידע לומר האם יש קשר חברי בין א' ו' ומהדי אך שלל שיש ביניהם סכסוך. הנאשם לא ידע לומר האם א' ו' ומהדי קרובי משפחה. הנאשם נשאל מה הקשר שלהם לדחפור והשיב שהיה יושב אצלו עם מהדי. הנאשם אישר שדחפור הוא מהמשפחה שלו אך לא קרוב אליו אלא כמו חבר. הנאשם נשאל האם דחפור הוא דמות ידועה בכפר שכולם יושבים אצלו והשיב שלא בדיוק. הנאשם נשאל האם כאשר נעצר היה לבד ברכב עם הנשק והשיב שהוא לא יודע על הנשק וש"הם אומרים שהם מצאו נשק". כאשר נאמר לנאשם שבחקירה הראשונה הוא מסר כל מיני גרסאות כדי לא להסגיר את החברים שלו השיב שבחקירה הראשונה אמר אמת. הנאשם חזר על כך שבחקירה השנייה ג'מאל אמר לו מה לומר על מהדי וא' ו'. כאשר נאמר לו שהוא לא ידע עליהם, השיב- **"אבל את עכשיו אמרת שהמשטרה מצאו ת"ז של מהדי וטלפונים וכו', ואולי ג'מאל לפי הטלפון הזה אמר לי ללכת על מהדי ולהגיד עליו. הוא אמר לי להגיד שהם היו איתי באוטו, ושהנשק היה באוטו, ועל מגרש הכדורגל.. הכל כל הסיפור... כך ג'מאל אמר לי להגיד, גם על הטרמפיסטים הוא אמר לי להגיד"**. כאשר נאמר לו שלו היה רוצה להפיל את מהדי לא היה מסבך את עצמו וכי בשלב מסוים סיפר את האמת השיב שג'מאל אמר לו מה לומר ויעזור לו בתמורה אם יגיד כך על א' ו' ומהדי. הנאשם לא ידע לומר במה הוא יעזור לו וטען שהוא החל להלחץ אותו. הנאשם לא ידע לומר מדוע עורך דינו לא שאל את ג'מאל על כך בחקירתו היום (עמ' 50 לפרוטוקול ש' 32- עמ' 52 ש' 18).

26. הנאשם נשאל איך התחיל המפגש ביניהם באותו יום והשיב שאינו זוכר בדיוק רק שהיו שלושתם ברכב. הנאשם הוסיף שזכור לו שא' ו' אמר שיש לו פגישה עם חברה שלו והוא היה אמור לקחת אותו לפגישה בכפר סבא. הנאשם לא זכר מי הציע שישע אותו לכפר סבא. הנאשם לא זכר האם זיהה במשטרה את ההתכתבויות בינו לבין מהדי מאותו יום. הנאשם לא זכר האם תיאום הפגישה היה בין מהדי לא' ו' והוא רק הצטרף. הנאשם הופנה להתכתבויות ביניהם- ת/113 מהם עולה שהם קבעו והוא רק הצטרף להסיע אותם והשיב שאינו זוכר אלא רק זוכר שהיו באוטו והסתובבו. הנאשם לא זכר האם אמר במשטרה שישבו בהתחלה אצל דחפור ואז הוא ומהדי אספו את א' ו' מאיזושהי מכולת עם הרכב שלו וטען שיתכן וכן אבל הוא לא זוכר כעת כי זה היה מזמן. הנאשם לא זכר מה קרה עם הנסיעה לכפר סבא וטען שאולי התבטלה. הנאשם זכר שמהדי היה איתו ולא זכר איפה א' ו' ישב אך טען שישב מאחורה ושהוא נהג. הוא לא זכר לאן נסעו וטען שהסתובבו. הנאשם השיב שהם קנו אלכוהול בחדרה ולא זכר כמה פעמים נסעו או קנו בקבוקים קנו. הנאשם לא זכר לומר האם נסעו פעמיים והשיב שהוא זוכר היכן נמצאת החנות בחדרה. הנאשם אישר שזכור לו שהם קנו פעם אחת אלכוהול ולא זכר האם פעמיים ושאת החלק הזה ג'מאל לא המציא. הנאשם לא זכר מה עשו בין הפעמים שרכשו אלכוהול ולא זכר האם נשארו בחדרה או נסעו לכפר סבא. הנאשם נשאל מה ג'מאל אמר לו לומר והשיב- **"לא זוכר מה עשינו... ג'מאל רק אמר לי מה להגיד אחרי התאונה. הוא רצה לדבר רק על נושא הנשק"**. הנאשם לא זכר האם הגיעו למגרש וראו שם בחורים צעירים ולא זכר האם מהדי עשה שם את צרכיו. כאשר נאמר לו שסיפר שהיו שם בחורים והם ניסו להבין מהיכן הם השיב שאולי אמר זאת מהלחץ אך אינו זוכר. הנאשם השיב שהוא לא זוכר על השיחה במגרש ולא זכר האם מהדי הציע לו להביא נשק ולחזור לירות בהם (עמ' 52 לפרוטוקול ש' 24- עמ' 54 ש' 33).

27. הנאשם חזר על כך שג'מאל דיבר איתו רק על הנשק. כאשר נאמר לו שבשלב מסוים הוא חזר בו מהגרסה וטען שמהדי לא אמר זאת מפורשות אלא רק אמר לו שיביאו חפץ, השיב-"ראיתי את מהדי מדבר אבל לא זוכר ולא שמעתי מה הוא אמר". הנאשם שלל שמהדי הציע זאת במגרש והוא וא' ו' אמרו שלא והשיב שסיפר זאת מהלחץ במשטרה ופירט-"מה שסיפרתי במשטרה זה מהלחץ ומה שקרה לא קרה כך. אני אומר לך שהלכנו למגרש, ראינו אנשים שם, ורק ראיתי אותו מתקשר והוא לא הציע שום דבר לנו. לא ג'מאל אמר לי להגיד את זה. ולשאלת ביהמ"ש איך זה קשור ללחץ אם ג'מאל לא אמר לי על זה דבר אני משיב שאחרי החקירה הראשונה התחלתי להגיד דברים שלא שייכים לתיק מהלחץ". הנאשם השיב שנזכר פתאום בשיחה אך לא זכר מתי היתה השיחה הזו אלא רק שהוא דיבר בטלפון. הנאשם לא זכר מתי זה היה ביחס לשלב בו נעצרו. הוא אישר שהם היו במגרש ושלל שמהדי הציע להם משהו. הנאשם השיב שלא שמע את השיחה ולא זכר האם מהדי התקשר הרבה במהלך אותו ערב. כאשר נאמר לו שגם א' ו' זוכר את אותה שיחה ושכנראה היתה לה משמעות, השיב-"לא זה סתם. כל הזמן הוא היה עם הטלפון. זה לא שייך". הנאשם נשאל מה היה לאחר שמהדי שוחח במגרש בטלפון והשיב שהוא זוכר שהם הסתובבו בין בקה לג'ת. הנאשם שלל שראה בחור עם קרחת מעביר למהדי חפץ שעטוף בז'קט כחול מהחלון. כאשר נשאל איך הדבר מופיע בחקירותיו השיב שאמר דברים שלא שייכים שג'מאל המציא. כאשר נאמר לו שאם א' ו' מסר את זה ובמקרה גם נמצא ז'קט כחול ברכב, השיב שאולי ג'מאל אמר גם לא' ו' מה להגיד. הנאשם נשאל האם גם במקרה ג'מאל שם את הז'קט הכחול ברכב והשיב שאינו יודע. הנאשם גם לא ידע להסביר כיצד א' ו' סיפר שהיה ז'קט כחול. הנאשם נשאל מה קרה בין השלב שעזבו את המגרש ועד לשלב שבו נעצרו והשיב שזוכר שהלכו למגרש ולאחר מכן חזרו לסיבובים (עמ' 55 לפרוטוקול ש' 1- עמ' 56 ש' 24).

28. הנאשם נשאל לגבי זה שמסר בחקירותיו שאחרי שאספו מהאיש הקירח את החפץ שהיה עטוף בז'קט הכחול, המשיכו לנסוע עד שהבחינו בבילוש והשיב שברח מהבילוש כי שתה הרבה ופירט-"זוכר שהייתי בכביש, לא זוכר בדיוק איזה, פתאום שמעתי צפצוף מבילוש ופחדתי אז ברחתי ונכנסתי באוטו. זה מה שאני זוכר". כאשר נאמר לנאשם שמסר בחקירתו שידע שהם נוסעים להביא נשק כדי לירות בבחורים והסכים כי היה שתוי והשיב שלא זכור לו שראה בכלל נשק. הנאשם נשאל האם הוא ידע שהם הולכים להביא נשק והשיב שלא היה כזה דבר בכלל שהוא הביא נשק. כאשר נאמר לו שגם א' ו' סיפר שמהדי נכנס עם הנשק והוא שאל מה זה, מהדי לא ענה והוא השיב לא' ו' שזה אקדח שבשפתם הכוונה לנשק והשיב שלא זכור לו שראה את מהדי בכלל יורד מהאוטו. הנאשם לא ידע לומר האם א' ו' משקר אך אמר שזה לא קרה ואמר זאת מלחץ. הנאשם שלל שאמר אמת בחקירה גם ביחס אליו וגם ביחס למהדי. הנאשם נשאל לגבי זה שהוא וא' ו' מסרו את אותם פרטים ייחודיים ונשאל אם יש להם אינטרס להפליל את מהדי. הנאשם השיב שאולי החוקר אמר זאת לשניהם. הנאשם השיב שהוא נעצר קודם ואין לו אינטרס להפליל את מהדי וגם לא' ו' אין. כאשר נאמר לו שא' ו' העיד שהוא לא שמע את הגרסה שלו מהחוקר אז איך שניהם ידעו לספר אותם פרטים ספציפיים והשיב שהוא אמר מה שג'מאל אמר לו. בהמשך כשנשאל איך שניהם ידעו לומר על הז'קט השיב שאינו יודע. הנאשם נשאל לגבי זה שמהדי אמר שראה את הנשק והשיב שאינו יודע. הנאשם שלל שהיה סיפור עם אחותו ושלל שהיה כעס ביניהם בהקשר של הרכב (עמ' 56 לפרוטוקול ש' 25- עמ' 58 ש' 27).

29. הנאשם נשאל לגבי השלב בו קיבלו את הנשק, כאשר לדבריו בין השיחה לקבלת הנשק חלפו 10-5 דקות והשיב שלא היה דבר כזה. הנאשם נשאל האם מהדי אמר לו לברוח בגלל הנשק והשיב שהוא לא ראה נשק. הנאשם השיב שזכור לו שהוא פגע ברכב אך לא זכור לו סוג הרכב. הנאשם נשאל מה מהדי וא' ו' עשו בשלב הזה והשיב שהוא לא זכור כלום ובהמשך-"**הייתי לבד, הסתכלתי ולא ראיתי אף אחד. כן הם ברחו**". הנאשם אישר שהם ברחו לאחר הברחה מהניידת. כאשר נאמר לו ששני שותפיו מסרו שבשלב שבין המגרש לקבלת הנשק הם בכלל לא היו ברכב, השיב שהם היו שלושם ברכב עד שהוא פגע ברכב. הנאשם נשאל האם מהדי וא' ו' לא עזבו את הרכב לכמה שעות והשיב-"**לא זוכר אם הם הלכו וחזרו אבל אני זוכר שכל הזמן היינו באוטו**". הנאשם לא זכר האם הם אספו חבר של א' ו' בסביבות 23:30. כאשר נאמר לו שהגרסה המאוחרת שמסר במשטרה התבררה כנכונה וכעת הוא טוען ששיקר כי הוא מנסה לעזור למהדי, השיב-"**אני לא עוזר לאף אחד אני אומר רק את האמת מה שקרה לי בחקירות ומה שקרה במקרה הזה**". הנאשם חזר על כך שהוא לא עוזר לאף אחד. בהמשך הוסיף שהיה שיכור ולא היה נשק באוטו. כאשר נשאל מאיפה הגיע הנשק, השיב-"**הוא היה על הכביש, לא יודע**". כאשר נאמר לו שהוא אמר שראה אותו על המושב לידו, השיב שאמר זאת מלחץ. הנאשם נשאל למה דווקא במושב לידו ולמה ג'מאל לא אמר לו להגיד שמלכתחילה ראה את הנשק והשיב שאינו יודע וככה נאמר לו (עמ' 58 לפרוטוקול ש' 28- עמ' 60 ש' 11).

זה המקום לציין שיש להעדיף את אמרתו של הנאשם 1 במשטרה על פני גרסתו בעדותו בבית המשפט. לא מצאתי את גרסתו של הנאשם 1 בעדותו בבית המשפט כמהימנה ולעומת זאת עדותו במשטרה מתיישבת עם יתר הראיות בתיק. הנאשם גולל בחקירותיו את הנסיעה המשותפת, אותו טריגר שהוביל להבאת הנשק ועד לביצוע אותה שיחת הטלפון, קבלת הנשק והמרדף המשטרתי בסופו נותר לבדו ברכב כשהנשק נותר בסמוך. לאורך חקירותיו, מודה הנאשם מספר פעמים שהבין שמדובר בנשק והיה מודע לעניין.

30. העובדה שחפציו של הנאשם 2 נמצאו ברכבו של הנאשם 1 ושם גם נתפס אותו בגד כחול, מחזקת את גרסת הנאשם 1 במשטרה. בהתאם לגרסת הנאשם 1 וגרסתו של א' ו', הנשק היה מונח לרגליו של הנאשם 2 (שאף מאשר שבמהלך הנסיעה נגע ברגליו), כשהוא ישב מקדימה ליד הנהג והמקום בו נתפס הנשק הוא בסמוך לדלת הנוסע שליד הנהג, שם על פי כל העדויות ישב הנאשם 2. בנוסף, גרסתו של הנאשם 1 לגבי חנות המשקאות התבררה כנכונה, שעה בה הנאשם 2 תועד פעמיים רוכש משקאות. זאת ועוד, בהתאם לגרסתו של הנאשם 1 לפיה הם עצרו במגרש שם החליטו להביא נשק על מנת לחזור ולירות על אותם צעירים ששהו שם, גם הנאשם 2 אישר שהם עצרו במגרש והוא אף עשה שם את צרכיו (ת/33 ב עמ' 19 ש' 4-24). בנוסף, בהתאם לגרסת הנאשם 1, נמצאו התכתבויות ושיחות המעידות על הקשר הקרוב ביניהם ועל כוונתם אותו ערב לנסוע לחגוג לא' ו' יום הולדת.

בנוסף, כפי שיובהר בהמשך, אני דוחה את טענתו של הנאשם 1 בנוגע לדברים שנאמרו לו ע"י החוקר ג'מאל, טענה שאין לה אחיזה במציאות ונדחתה על ידי החוקר ג'מאל בעדותו בבית המשפט. יוער, כי ב"כ הנאשם 1 בחר שלא לחקור את ג'מאל בנוגע לטענה זו.

טענת הנאשם 1 כלפי החוקר ג'מאל נחלה

31. באשר לטענה לפיה החוקר ג'מאל הכתיב לו מה לומר הרי שמחקירת הנאשם 1 במשטרה עולה אחרת. הנאשם 1 אישר שטענתו בחקירתו הקודמת לגבי כך שאסף טרמפיסטים וחבר מזמר היתה שקרית. כאשר נשאל:

"ש: למה היום החל לספר את האמת?"

ת: כי אמרת שאתה תעזור לי

ש: אני לא הבטחתי לך שום דבר ואמרתי לך שאני לא מבטיח לך דבר אז למה החלטת לספר את האמת?

ת: כי ראיתי שהסתבכתי, והעניין מסתבך יותר ויותר" (ש' 75-78 לת/27).

בחקירה מיום 25.10.19 נשאל הנאשם בחקירתו-

"ש: כשאמרתי לי במפגש הראשון בנינו "אם אספר לך אתה תעזור לי? מה ענית לך?"

ת: אתה אמרת לי אני לא יכול להבטיח לך אבל תעזור לעצמך" (ש' 144-145 לת/29).

32. ממזכר שערך ג'מאל עולה כי ביום 22.10.19 חקר את הנאשם 1 לאחר שהזהיר אותו והודיע לו על זכותו להתייעץ עם עו"ד שמייצג אותו. צוין שהנאשם 1 הכחיש את המיוחס לו והחוקר אמר לו שהוא מסבך את עצמו והציג לו את הסתירות בגרסאות שמסר ואז הנאשם שתק לכמה רגעים והשיב- **"אם אני אספר לך את האמת אתה תעזור לי?"**. מהמזכר עלה כי ג'מאל השיב לנאשם 1 שהוא לא יציב לו תנאים ושהוא לא יכול להבטיח שום הבטחה ו**"עצם העובדה שהוא מספר את האמת הוא עוזר לעצמו במקום לסבך את עצמו בשקרים, בשלב הזה כשראיתי שמאהר הולך להודות בפניי יצאתי מהמשרד וחיפשתי מכשיר הקלטה אך לא מצאתי ואז בקשתי מק' חקירות לימור ברוך אל שתפעיל את תוכנת ההקלטה בטלפון שלה ותכניס את הטלפון אליי לחדר"**.

33. ג'מאל תיאר את גרסת הנאשם 1 כפי שנמסרה לו על ידו כדלקמן: **"החשוד מאהר סיפר לי שביום שישי בתאריך 18.10.19 בערב ישב עם מהדי חוראני אצל דחבורה בבית וסמוך לשעה 19:00 בערך יצאו מביתו של דחבורה והלכו לאסוף את א' ו' וותד כדי לנסוע לכפר סבא לפגוש את הבחורה שא' ו' רצה לפגוש לכבוד יום ההולדת שלו, אך לאחר מכן הפגישה בוטלה ושלושת החשודים הסתובבו בכפר ג'ת ברכבו של מאהר ובשלב מסוים נסעו לחנות משקאות בחדרה וקנו בקבוק גריי גוס וחזרו לכפר ג'ת הסתובבו בג'ת ובבקאה ולאחר מכן נסעו שוב לחדרה וקנו בקבוק שני ובחזרה לג'ת עברו ליד המגרש וראו קבוצת צעירים במקום וחשבו שהם מבאקה אז מהדי חוראני הציע שיירו עליהם, מהדי יצר קשר טלפוני עם אדם שמאהר לא מכיר אותו וביקש**

**לקחת ממנו קרלו, מהדי הכוין את מאהר למקום המפגש ובחור שאינו מוכר למאהר מסר
למהדי נשק קרלו עטוף בבד כחול ובדרך חזרה למגרש נתקלו בבלשים ונמלטו מהם עד שעשו
תאונת דרכים, שם מהדי וא' ו' ברחו מהרכב ונשאר מאהר ברכב" (ת/25).**

34. במזכר הבהרה (ת/26) הבהיר ג'מאל שביום 22.10.19 כשמאהר הובא אליו ע"י הסיירים, הם המתינו עימו במעבר כשעישן סיגריה, אז פגש בו ג'מאל לראשונה והסביר לו שבהמשך הוא יכנס אליו לחקירה והזהיר אותו כדין לאחר שהסביר לו בגין מה יחקר והסביר לו שהוא סיבך עצמו עם הרבה שקרים. צוין כי כוונתו של ג'מאל בשלב זה היתה לתת למאהר "חומר למחשבה" ולא לפתח עימו חקירה. צוין שהם החלו להתקדם לכיוון המשרד שלו אז מאהר הכחיש את המיוחס לו וטען שאין לו קשר לאירוע. כאשר ג'מאל המשיך לומר לו שהוא מסבך עצמו בשקרים, מאהר השתתק לכמה רגעים וכשנכנסו למשרד שאל אותו "אתה תעזור" והוא השיב לו שאינו יכול להבטיח לו דבר ושהבין שהוא הולך להודות חשש ש"ינעל" עד שתוכן מערכת ענבל וביקש מהחוקרת כפי שצוין לעיל (הדבר אושר במזכרה של לימור ברוך אל-ת/80 ת/80א). צוין, שעל אף שהוסברה לו זכותו להתייעצות עם עורך דין אך הוא לא ביקש לעשות כן (ת/26). יוער, כי גם מת/79 מזכר שנערך ע"י השוטר נועם יוספי עלה שג'מאל הודיע לנאשם בגין מה הוא עומד לחקור אותו והבהיר לו את זכויותיו.

35. בעדותו בבית המשפט, סיפר ג'מאל שהוא רכז חקירות בתחנת בקה אל גרביה, בתחום החקירות משנת 2008. החקירות שערך העד הוגשו בהסכמה וסומנו ת/24 ואילך. העד נשאל לגבי כך שביום 22/10/19 הוא שוחח בשיחה שתועדה עם נאשם 1 וערך שני מזכרים, דיסק ותמלול. העד נשאל לגבי פער בין מה שרשם במזכר שלו לגבי התמלול, בכל הנוגע לאמירה של הנאשם 1: "מי אמר שיביאו נשק וירו על הבחורים מבקה". העד הופנה למזכר מיום 22/10, שורה רביעית מהסוף, ולעמ' 2 בתמלול שורות 5-6 ונשאל מה הנכון והשיב-**"מה שאני כתבתי במזכר שלי זה הנכון. אני אומר זאת על סמך מה ששמעתי, שמעתי בדיוק מה שכתוב, מאהר אמר לי שהם חשבו שהם קבוצה מבקה ואמר "בוא נחזור ונירה עליהם" (עמ' 17 לפרוטוקול ש' 17-2).**

36. בחקירתו הנגדית לב"כ הנאשם 2 השיב העד שחקר את מאהר לפני שחקר את מאדי. העד נשאל לגבי העובדה שחקר את הנאשם 1 בפרוזדור בטרם נכנס לחקירה ושם הסביר לו על מה הוא עומד לחקור אותו והזהיר אותו כדין ונשאל האם זה תקין. העד השיב-**"ניסוח השאלה לא תקין כי המזכר שכתבתי ק"ט הוא הבהרה למסמך צ"א, שם מובהר בצורה מפורטת מה זה, הוזהר כדין" ומפורט שלא היתה כוונה לחקור אותו במסדרון. מובהר ששני המשפטים שאמרתי לו זה חומר למחשבה לפני שהוא נכנס לחקירה. הכל מפורט".** כאשר נאמר לעד שעולה שהנאשם האמין שהוא הולך לעזור לו והדבר עולה מהמזכר ולאמרה שלו בחקירה מיום 22/10, שעה 10:03, עמ' 4, שורות 75-76, שם הוא שואל אותו "למה היום החלטת לספר את האמת" והוא עונה לו "כי אמרת שאתה תעזור לי" והסביר-**"אתה מציג חלקי עובדות. בשורה 75 "למה היום החלטת לספר לי את האמת" והתשובה "כי אתה אמרת שתעזור לי". אבל בשורה 77 כתוב שאלה "לא הבטחתי לך שום דבר ואמרתי לך שאני לא מבטיח לך דבר אז למה החלטת לספר את האמת" והתשובה "כי ראיתי שהסתבכתי והענין הסתבך יותר ויותר". לשאלת בית המשפט, אני זוכר את הסיטואציה" ובהמשך-"אני חוזר**

על תשובתי הקודמת ואומר שלא הבטחתי לו שום דבר ואני לא יכול להמשיך בחקירה כשעולה טענה שהבטחתי ואכן אנהל דיאלוג עם החשוד כדי להבין שלא הבטחתי, ואז הוא ענה שכיוון שהבין שהוא הסתבך הוא החליט לספר את האמת" (עמ' 17 לפרוטוקול ש' 22- עמ' 18 ש' 22).

37. עוד הופנה העד לעמ' 4 שורה 66 שם הוא אומר, בניגוד לכתוב בכתב האישום שמאדי אומר לנאשם 1 'תברח תברח', האמרה הראשונית של נאשם 1 בשורה 66 "אמרו לי תברח תברח" ואישר שזה מה שכתוב וזה מה שהוא שמע. העד נשאל מדוע בחן שיחות יוצאות ונכנסות רק לגבי השעות 23:40 ועד 00:15 והשיב-"לא זוכר מה היה שיקול החקירה בזמנו, לא בטוח שזמנים אחרים לא נבדקו, הטלפונים נפרקו. אין לי תשובה מדויקת למה" ובהמשך באותו הקשר-"לא זוכר איזה בדיקות עשיתי באותו זמן, אם תציג לי פעולות שביצעתי, אעיד עליהן. אנשים נחקרו, אני לא יכול להתייחס לאנשים שעלו בפריקת הטלפון. אני לא יכול להתייחס בכללי לפעולות והבדיקות שעשיתי". העד נשאל מה עשה על מנת לקדם את החקירה כשקיבל מידע מהנאשם 1 והשיב שאינו זוכר ואם יוצגו לו פעולות שעשה, יוכל להעיד לגביהן. העד אישר שבחקירה ראשונה של מאהר מיום 22/10, שעה 10:03, בעמ' 2, סוף שורה 8 ותחילת שורה 9. מאהר סיפר "הלכנו אליו והוא נתן את הקרלו למהדי מהחלון". עוד הופנה לחקירה מאותו יום, בשעה 16:15, עמ' 2, שורה 11, שם שאל את הנאשם האם ראה את הנשק שהיה עטוף, אך לא עולה מהחקירה שהנשק היה עטוף והשיב-"לא זוכר אם הוזכר הדבר הזה בעדות שלו". ב"כ המאשימה הפנה לחקירה מאותו יום בשעה 10:03 בשורה 47-48 שם השיב שהנשק היה עטוף. העד נשאל האם הקטין נעצר ביום 22.10 והשיב שאינו זוכר אך לפי העדות הוא נחקר ביום 22.10. העד לא זכר מי ייצג את הקטין בהארכת המעצר הראשונה. עוד נשאל האם כאשר ידוע לו שהקטין מיוצג ע"י עו"ד פלוני, הוא מאפשר לאותו עו"ד פלוני לתת ייעוץ לחשוד אחר באותה פרשה והשיב שאינו יכול למנוע זאת. העד נשאל האם במקרה הספציפי הזה היתה מניעה כלשהי שעו"ד פלוני יכל לייצג גם את הקטין וגם את נאשם 1, בשלב המעצר-החקירות והשיב-"אני לא זוכר. עורך הדין שלו ייצג אותו בבית המשפט ולא בחקירה. לי אין סמכות למנוע מעורך הדין לייצג לו" (עמ' 18 לפרוטוקול ש' 23- עמ' 20 ש' 17).

38. בחקירה נוספת, נשאל ג'מאל לגבי זה שבדין הקודם העיד א' ו' שנחקר על ידו וטען שטרם החקירות ישבו עימו בחוץ ואמרו לו מה לומר והשיב שהדבר לא נכון. העד שלל שנאמר לא' ו' שאם לא יספר שהיה נשק באוטו הם יתבעו אותו ויכניסו אותו לשנתיים לכלא (עמ' 41 לפרוטוקול ש' 20-13).

39. בחקירתו הנגדית לב"כ הנאשם 2 נשאל העד לגבי אותה הפסקה לפני שהנאשם 1 נכנס לחקירתו ממנה עלה שלכאורה הבטיח לעזור לו ונשאל כיצד שני נאשמים מנותקים טוענים אותו הדבר כלפיו והשיב-"לא היה ולא נברא. שנית, הסניגור טוען ששניהם טענו טענות אלה כלפיי וזה הגיוני כי אני היה זה שחקר את רב החקירה. בנוסף הוא אומר כי אין ביניהם קשר והם מנותקים אך אנו יודעים שהם לא נמצאים באזורים אחרים, והגיוני וקורה שאנשים לאחר הודעתם והתייעצויות עם עורכי דין באים חוזרים בהם וטוענים דברים שכאלה. זה קורה הרבה" (עמ' 41 לפרוטוקול ש' 22- עמ' 42 ש' 9).

40. כפי שצוין לעיל, החוקר ג'מאל דחה על הסף את טענות הנאשם 1 בנוגע לכך שהכתיב לו מה לומר ולא מצאתי את דברי הנאשם 1 אמינים גם בהקשר זה. יוער, כי ג'מאל השאיר רושם אמין בעדותו. הנאשם 1 כפי שהבהיר הבין שהמצב הולך ומסתבך ועל כן החליט להודות כפי שעלה מפורשות מת/27. הנאשם 1 אף בעדותו בבית המשפט לא ידע לפרט במה בדיוק הבטיח ג'מאל לסייע לו. כפי שפורט לעיל, בעדותו בבית המשפט שלל הנאשם 1 שיש סכסוך בינו לבין ג'מאל או מי מבני משפחתו ואף שלל היכרות ביניהם בעבר. מכאן, לא מצאתי דבר בטענה זו והיא נדחית.

41. העד חליל דולה אישר בהודעתו (ת/1) את סדרי הישיבה ברכב, כאשר א' ו' יושב מאחור, הוא לידו ומהדי יושב ליד הנהג (עמ' 2 לת/1 ש' 4-5). לדבריו, א' ו' והנאשמים באו לאסוף אותו מבקת לג'ת לבית שלו, כמספר דקות לאחר שיחות הטלפון שלהם שהיו בשעות 23:20, 23:26 ו-23:29 (עמ' 1 ש' 9-26). עוד עלה מהודעתו, שלמחרת פגש בא' ו' בדרך לבית הספר והוא סיפר לו שלאחר שהוריד אותו בבית היה מרדף והוא ברח (עמ' 2 ש' 22-25). בהודעה נוספת, חזר חליל על הדברים ושלל שהם עצרו בדרך במגרש (עמ' 2 לת/2 ש' 48-52). עוד שלל שמהדי ירד מהרכב בשלב כלשהו במהלך הנסיעה או שנמסר לו משהו דרך החלון (עמ' 3 ש' 55-59). יוער, כי חליל אישר את סדר הישיבה ברכב, כפי שעלה מעדויות הנאשמים.

ממצאי השכרות של הנאשם 1

42. מדו"ח הפעולה ת/3 עלה כי נדף ממאהר ותד ריח של אלוהול במועד מעצרו. ממצא זה צוין גם בדו"ח הפעולה של השוטר אלון (ת/15). מדו"ח הפעולה של השוטרת רותם (ת/4) עלה כי בתחנה בוצעה לו בדיקת נשיפון ע"י שי גיאת שתוצאתה 580 ושהיא ביצעה לו בדיקת מאפיינים לשכרות. בדו"ח הבהרה (ת/11) צוין שהמכשיר היה תקין והתוצאה מעל המותר (ראה בעניין זה גם ת/13 ות/14, ת/77, ת/78). יובהר, כי הנאשם 1 הודה בחקירותיו ובבית המשפט שהיה שיכור ואין מחלוקת בעניין זה.

גרסת הנאשם 2

43. בחקירה מיום 28.10.19 השיב הנאשם שאינו מעוניין להיוועץ בעורך דין אך שהוא שומר על זכות השתיקה. הנאשם סירב להשיב לכל השאלות שהופנו כלפיו וסירב לחתום על הודעתו (ת/32).

44. בחקירה נוספת מיום 29.10.19 צוין כי הוצע לנאשם טרם חקירתו מספר פעמים להתקשר לעורך דינו להתיעץ בטרם החקירה והוא השיב שאין צורך (ש' 1-4 לת/33). בחקירה זו תיאר הנאשם את ליל האירוע כדלקמן: "באותו יום שישי היינו יושבים אצל דחבורה הוא במעצר, מאהר ותד בא אלינו והציע לי להביא בקבוק...אני ומאהר יצאנו מאצל דחבורה ונסענו לחדרה להביא את הבקבוק, חזרנו לכפר ושתינו אבל לא את כל הבקבוק, אני ירדתי וחזרתי אצל דחפור ומאהר הלך הוא

אמר לי שהוא יוצא לנסיעה מחוץ לכפר ויכול להיות שיחזור אליי, לשאלתך הוא לא אמר לי לאן הוא נוסע, אני ישבתי אצל דחבור אחר כך מאהר חזר ולקח אות ופגשנו את א' ו' ותד, הוא היה הולך ברחוב, א' ו' עלה איתנו, ואז מאהר ירד בירידה ואז הגיע טנדר בילוש ומאהר ברח כי הוא פחד, אני לא ידעתי שיש ברכב נשק, מאהר כנראה פחד כי לפני שבוע אני נתפסתי שיכור ושללו לי את הרישיון והוא פחד שישללו לו את הרישיון וברח, ואז הדברים התערבבו ברכב ונשפכו והתחלתי לסדר את הדברים וראיתי את חתיכת הברזל והרחקתי אותה ממני וזהו, הוא עשה תאונה, אני הזזתי את הברזל ביד שלי, מאהר עשה תאונה וכבר עשה תאונה מהצד שלי ואני הייתי מחוץ לרכב והלכתי ולא התעניינתי" (ש' 15-6 לת/33). בחקירה זו מסר הנאשם שהם קנו בקבוק שתייה אחד ושלאחר מכן מאהר הוריד אותו והוא הלך הביתה לאכול ולאחר מכן לדחבורה ובסביבות 23:00-00:00 מאהר חזר לאסוף אותו. הנאשם נשאל בחקירתו-

"ש: אמרת חתיכת ברזל למה אתה מתכוון?

ת: אומרים קרלו

ש: מי אומר קרלו?

ת : קוראים לזה קרלו

ש: מאיפה אתה מכיר את הקרלו?

ת: ילד בן עשר יודע מה זה קרלו".

45. בהמשך, טען הנאשם שהקרלו היה מונח מתחת למושב שלו זרוק וכשמאהר "בלם חזק ופתאום משהו פגע ברגל שלי הסתכלתי וראיתי את הקרלו והרחקתי אותה ממני לאחורה" (ש' 104-93 לת/33). הנאשם טען שהקרלו היה ברכב של מאהר והוא אינו יודע כיצד הגיע לשם. עוד נשאל כיצד נגע בקרלו והשיב שדחף אותו בידיו מתחת למושב וש"בטוח יהיו" טביעות אצבעות שלו על הקרלו (ש' 111-112). הנאשם נשאל האם הקרלו היה עטוף במשהו והשיב שלא, הוא היה זרוק ברכב. עוד נשאל כיצד הקרלו נזרק מחוץ לרכב והשיב-"אני לא יודע, כשעשה תאונה אני נפלתי מחוץ לרכב, אני לא יודע מה קרה עם הקרלו בפנים או בחוץ" (ש' 126-127). הנאשם בחקירה זו שלל ששוחח עם מישהו ותיאם עימו להביא נשק. כאשר נאמר לו שמאהר טען שהוא גם החזיק את הנשק ולאחר מכן הם נתקלו בבילוש השיב שמאהר שקרן. כאשר נשאל מדוע שמאהר ישקר, השיב-"לא יודע כי הוא אח של זונה" (ש' 174-175). בהמשך טען שיתכן ומאהר שומר לו טינה בגלל ש"זיין" את אחותו (ש' 183-184). עוד נשאל הנאשם, מדוע נעלם למשך 10 ימים ורק כעת הגיע לתחנת המשטרה והשיב שהיה בבית ביום שבת וראשון לאחר האירוע ולאחר מכן יצא לטייל ביער ובמטעים באופניים. הנאשם הוסיף שזרק את האופניים ביער וחזר ברגל לשירות לתחנת המשטרה, מבלי לעבור בביתו (בניגוד לדברי אחותו שיובאו בהמשך). כאשר הנאשם נשאל כיצד ידע להתייצב במשטרה אם לא עבר בביתו, השיב-"ראיתי צעירים שאמרו לי המשטרה מחפשת אותי אני לא יודע מי הצעירים האלה ולא מכיר אף אחד מהם ואז באתי" (ש' 227-228). יוער, שכאשר הוצג לנאשם סרטון שלו לפיו בניגוד לטענתו הלך

פעמיים לחנות המשקאות, השיב-"כן, אני צריך עורך דין חוסאם ותד, מתי יגיע עורך דין אני ממשיך חקירה, אני לא ממשיך חקירה עכשיו" (ש' 244-251).

ממזכר (ת/43) עולה כי לבקשתו, החקירה הופסקה והחוקר ג'מאל התקשר לעורך הדין חוסאם ותד וזימן אותו לתחנת המשטרה ורק לאחר מכן הוכנס הנאשם לעימותים עם א' ו' ומאהר.

46. בחקירה נוספת מיום 30.10.19 (ת/34) לאחר שהתייעץ עם עורך דינו, נשאל הנאשם לגבי הפללתו על ידי מאהר בשל יחסיו עם אחותו והשיב-"לא זיינתי באמת, אבל הוא שומר לי טינה מזמן, כי בעבר היה לי רכב והוא לא היה לו רכב, גם לפני שבוע היינו בחדרה היינו שותים, הוא כל הזמן אמר לי שהוא רוצה ללכת הביתה וביקש ממני שאנהג ואז תפסו אותנו שוטרים והרישיון שלי נשלל הוא גרם לי שהרישיון שלי ישלל" (ש' 4-8 לת/34). בהמשך נשאל הנאשם -"אז אני מבין שלא היה לך כל קשר עם אחותו של מאהר?"

ת: לא היה" (ש' 11-12).

47. הנאשם הודה בחקירה ששכח את המסמכים שלו ברכב של מאהר (ש' 17-18) וגם את הנייד, הכובע ותעודת הזהות שלו (ש' 135-138) (תמונות החפצים והנשק סומנו ת/44). עוד אישר הנאשם שהוא משתמש מידי פעם ברכבו של מאהר (ש' 41-42, ש' 55-56). הנאשם חזר על גרסתו הקודמת בחקירה זו וטען שלא ראה את כל הנשק אלא רק חלק ממנו- הידית ושדחף אותו. הנאשם שלל שראה את הז'קט (ש' 148).

48. בחקירה מיום 31.10.19 (ת/35) שלל הנאשם שחליל היה איתם אותו ערב או לקח איתם טרמפ וטען שאינו פוגש אותו.

מדו"ח העימות בין א' ו' למהדי (ת/36) עולה כי א' ו' אישר שמהדי נעלם למספר דקות וחזר עם ז'קט כחול (ש' 13-16) בעוד שמהדי הכחיש זאת (ש' 20-24).

49. בעימות שנערך בין מאהר למהדי (ת/37) ביום 29.10.19 טען הנאשם 1 כי "מהדי היה יושב לידי והביא את החפץ והתקשר והביא את החפץ אני לא יודע ממי וקרה הסיפור שברחנו מהבילוש והם ברחו ואני נשארתי ברכב". הנאשם 2 בתגובה השיב הנאשם 2 כדלקמן-"אני הייתי מזיין את אחותו ובגלל זה הוא מדבר עלי ככה כדי להלביש עליי תיק הוא שמר את זה בתוכו עכשיו והוציא את זה, הוא יעשה מה שהוא רוצה לא אכפת לי ממה שהוא אומר בכלל" (ש' 11-14). בהמשך נשאל הנאשם 2 כיצד גילה שיש נשק ברכב והשיב-"כשהיה המרדף הוא בלם בפתאומיות הרגשתי שחתיכת ברזל פגעה לי ברגל ואז שמתי לב לזה לך תדע הוא שם לי את זה או מישהו שם את זה אני לא יודע", בתגובה השיב הנאשם 1-"הנשק לא היה הוא הביא את הנשק לרכב" (ש' 15-20) בהמשך הוסיף-"הוא קיבל את זה מהחלון היה עטוף במשהו כחול" (ש' 32-33).

50. הנאשם 2 טען בעדותו בבית המשפט- "אמרו שאני אמרתי בחקירות שאני ראיתי את הנשק ברכב, אני לא אמרתי את זה. אני אמרתי שהוא לקח ברקס, נגע לי משהו ברגליים והזזתי אותו לא אמרתי מה זה. אחר כך הוא הביא לי את הנשק ושם אותו על השולחן (ג'מאל) ושאל מה זה אמרתי וזה קרלו, ואז אמרתי לו כל ילד יודע מה זה קרלו, זה מה שהיה שם". הנאשם 2 התבקש בחקירתו הראשית לספר מה קרה בליל האירוע והשיב- "הייתי אני ומאהר וא' ו' והסתובבנו. נסענו בכל חדרה, הבאנו בקבוק שתייה ושתינו והסתובבנו בבקעה ונגמר הבקבוק, חזרנו להביא עוד אחד. והסתובבנו. עלינו לג'ת. והבאנו משהו בטרמפ לג'ת, הוא ירד. הלכנו סיבוב בג'ת אצלנו במגרש לא ישבנו שם יותר מדי. רק נכנסנו, עשינו סיבוב ויצאנו ישר ולא ראיתי שם אף אחד משום מקום. לא דיברתי שום דבר. אחר כך המשכנו להסתובב, היה מרדף. במרדף הזה הוא היה על ירידה, ואחר כך לקח שמאלה בכביש 18 ולחץ ברקס. משהו נגע לי ברגליים מתחת לכסא, לא הסתכלתי מה זה ורק הזזתי. לא יודע מה זה היה. בסוף הוא פגע ברכב ובקיר. אני ברחתי לא כי אני יודע שיש נשק ברכב, אני ברחתי כי היינו שיכורים ופעם קרתה לי כזו סיטואציה ששתייתי והיה בלאגן. לא ידעתי שיש נשק, רק פחדתי בגלל שמאהר שתה". הנאשם נשאל מתי משהו נגע לו ברגל ביחס לתאונה והשיב- "לפני התאונה. מתי שהתחיל המרדף. היינו בירידה, הגענו לצומת, בצומת הוא לחץ ברקס ולקח שמאלה חזק ומתי שהוא עשה כן משהו נגע לי ברגליים. לא הסתכלתי מה זה, רק הזזתי את זה אחורה". הנאשם נשאל כמה זמן היה המרדף והשיב שחמש דקות גג, יתכן שפחות. הנאשם התייחס לגרסת הנאשם 1 לפיה הנשק שלו ונשאל מדוע שיספר זאת עליו והשיב- "לא יודע. יכול להיות בגלל שהייתי בקשר עם אחותו". כאשר נאמר לו שהוא טען כך במשטרה וחזר בו, השיב- "בגלל שהחוקר לקח אותי לחקירה ורצה לדעת מי מבין האחיות זו". הנאשם נשאל מה הבעיה שידע והשיב- "לא טוב שידע ויביא אותה לחקירה. זה עניין גדול. אז הסתדרתי אמרתי ככה..". הנאשם נשאל למה אמר בחקירה שמהו נגע לו ברגל והשיב- "בגלל שהוא אמר לי שנתפס נשק. החוקר אמר לי שאומרים עליי שאני הבאתי נשק ואמרתי לו שלא ראיתי נשק ברכב, כבר באמצע החקירה". הנאשם נשאל האם הוא רוצה להוסיף משהו שקרה באותו לילה והשיב- "לא. מה שחשוב סיפורי קודם. זה לא נכון מה שאמרו על הנשק מקודם" (עמ' 60 לפרוטוקול ש' 13- עמ' 61 ש' 19).

51. בחקירתו הנגדית לב"כ הנאשם 1 השיב הנאשם שהוא כבן 20, גר בשכונה של מאהר. הנאשם השיב שהוא לפעמים שותה משקאות חריפים. הנאשם נשאל האם כאשר הוא שותה הוא זוכר מה עבר עליו תחת השפעת האלכוהול והשיב שלפעמים. הנאשם השיב שהוא זוכר שמהו נגע לו ברגל אך שלל שראה או שידע שהיה נשק ברכב. הנאשם שלל ששמע את מאהר מתלוצץ או צוחק ואומר מולו ומול הקטין שיש לו נשק ברכב. הנאשם נשאל מתי הנאשם 1 שמע על הקשר בינו לבין אחותו והשיב- "שבוע לפני המקרה. כמה ימים לפני. יכול להיות שהוא חיכה ועשה את זה. הוא רוצה להפיל עליי תיק". הנאשם השיב שישב במושב ליד הנהג כאשר הרכב פגע ברכב אחר ובקיר. הנאשם נשאל האם כשיצא ראה שיש נשק ליד הרכב או שברח מהר והשיב שלא ראה דבר (עמ' 61 לפרוטוקול ש' 21- עמ' 62 ש' 11).

52. בחקירתו הנגדית לב"כ המאשימה אישר הנאשם שידוע לו שיש לומר אמת במשטרה ואישר שאמר

אמת במשטרה. הנאשם סיפר על עצמו-**"אני בן 20, אני גם עם המשפחה - אמא ואבא ואחים ואחיות. גר בג'ת. הבית שלי ממוקם ליד הבית קברות בג'ת. אני לא עובד ולא לומד. אני חיית בבית, למדתי מכניקה אבל סיימתי"**. הנאשם השיב שהוא ומאהר חברים ושמאז המעצר אינם חברים. הנאשם אישר שלפני המעצר היו חברים טובים הרבה זמן אך לא ידע כמה. הנאשם השיב שהוא לא מכיר את א' ו' אישית אלא את האחים שלו ושהם לא חברים אלא רואה אותו פעם בשבוע אצל חברים שהוא הולך אליהם, אצל דחפור וברחובות. הנאשם השיב שדחפור חבר ושהוא יושב אצלו הרבה. הנאשם אישר שמספרי הטלפון שהוצגו לו שלו ושאישר במשטרה שזיהה את הטלפון שנתפס ברכב כשלו וגם את הכובע, תעודת הזהות שלו ומסמכי בית משפט. הנאשם השיב שהרכב בו נסעו שייך למאהר ואישר שנהג בו כמה פעמים בודדות (עמ' 62 לפרוטוקול ש' 13- עמ' 63 ש' 19).

53. הנאשם התבקש לספר מה קרה אותו יום והשיב-**"דיברנו והוא רצה לקחת את א' ו' לכפר סבא לפגוש את החברה שלו. יצאנו. אני לא זוכר בדיוק נאי מספר מה אני זוכר. הלכנו הסתובבנו, יצאנו"**. הנאשם השיב שהם קבעו להיפגש בטלפון ולא זכר מי יזם את הפגישה. בהמשך, אישר שהציע למאהר לקחת את א' ו' לכבוד יום הולדתו. הנאשם נשאל האם רצה לארגן לא' ו' משהו והשיב-**"הוא לא הבן שלי שאני אארגן לו משהו, היה דיבור ביניהם שייקח אותו לחברה שלו לכפר סבא. יכול להיות שאמרתי לא' ו' שנצא להביא בקבוק, לא היה לי אז רישיון"**. הנאשם לא זכר עם מי דיבר אך השיב שהם בסוף נפגשו ואישר שרצה להביא לא' ו' בקבוק וארגן מפגש לחגוג לו ופירט-**"נפגשנו, לא יודע איך בדיוק. זה לפני כמה חודשים. אני אומר לך נפגשנו עם שני בקבוקים, לא אחד. הסתובבנו בכפרים, לא הלכנו גם לכפר סבא אלא לחדרה פעמיים ובג'ת והסתובבנו. סיפרתי לכם"** הנאשם השיב שהם נסעו פעמיים לקנות שני בקבוקים שלאחר שחזרו מחדרה בפעם השנייה הלכו לכפר ולקחו טרמפ את חליל מבקה לג'ת. כאשר נאמר לו שהם צולמו בפעם השנייה בחדרה בשעה 21:00 וקצת ואספו את חליל אחרי 23:30 השיב שאינו יודע באיזו שעה. הנאשם השיב שהם הסתובבו והלכו לדחפור שהיה במעצר בית, אז הוא יצא להביא לו סיגריות והם חזרו והמשיכו להסתובב. הנאשם נשאל מי ירד אצל דחפור והשיב-**"אני ירדתי, לא זוכר אם הם ירדו גם אבל לא ישבנו הרבה. כמה דקות ויצאנו להביא לו סיגריות בגלל המעצר בית. הבאנו לו את הסיגריות. אני בעצמי, הלכתי ברכב עם א' ו' ומאהר להביא את הסיגריות, כחלק מהסיבובים שלנו. ואז חזרנו אליו להביא לו את הסיגריות והמשכנו להסתובב. הלכנו גם לזמר, עוד כפר ליד"** (עמ' 63 לפרוטוקול ש' 20- עמ' 64 ש' 27).

54. הנאשם נשאל לגבי חקירתו שם טען שבמהלך ההסתובבות הלכו למגרש והוא ירד שם לעשות צרכים והשיב-**"כן ירדתי להשתין. הם טענו שראיתי אנשים ואמרתי דברים לא יודע מאיפה הם מביאים את הסיפורים האלה"**. הנאשם השיב שהם היו אצל דחפור כמה דקות, לקחו כסף, קנו סיגריות, חזרו ויצאו לזמר. הנאשם נשאל מה הם עשו שם והשיב-**"סתם. לא פגשנו אף אחד, עשינו סיבוב וחזרנו לכפר. אחר כך ירדנו לבקע להביא את חליל דולי בטרמפ"** ובהמשך-**"החזרנו אותו לכפר, לבית שלו, והמשכנו. הלכנו אחר כך למגרש הזה, אבל יכול להיות עשינו סיבוב ואז ירדנו מהמגרש. זה לא בדיוק מגרש, סתם ישיבה שם"**. הנאשם לא ידע לומר באיזה שלב הם היו במגרש וטען שזה היה לאחר שהביאו את חליל לכפר. הנאשם נשאל מה היה במגרש ופירט-**"כן ירדתי, עשיתי, הוא**

עשה סיבוב ויצא משם. לא ראינו אנשים. אני לא ראיתי. אם הם טוענים שהם ראו, אני לא ראיתי. לא יודע איך זה. הוא כן אני לא. אני ירדתי מהרכב רק, הוא לא ירד". הנאשם נשאל מתי ירד מהרכב והשיב-"מאהר מגיע ישר עם הרכב למגרש ויש יציאה ימינה, נכנסנו ישר עד הסוף, ירדתי מהרכב. השתנתי וחזרתי לרכב ואז יצאנו משם עם הרכב. לא ראיתי שם אף אחד ולא פגשתי אף אחד. אחר כך, חזרנו לכפר הסתובבנו, ובסוף היינו על ירידה. פתאום הוא אומר לי שיש בלשים. מה אני אגיד לו? אמרתי לו תעמוד. הוא לא עמד, נתן פול גז, בגלל הוא שתה לא רצה שיקחו לו את הרישיון. אז הוא ברח, ואחר כך עשה תאונה ואני ברחתי כי גם שתיתי. לא ברחתי כי יש נשק, לא ידעתי על כל הדבר הזה. לאחר שביהמ"ש מסביר לי ששתיתי אבל לא נהגתי אז למה ברחתי אני משיב שהוא עשה נזק ואין לי מה לחכות שם. קרה מקרה כזה, המשטרה תגיע תיקח את כולנו לא רק את הנהג. אין לי זמן אני ללכת למשטרה". כאשר נאמר לנאשם שהוא טוען כיום שלא היה נשק ברכב אך במשטרה טען אחרת (תמלול- ת/33ב - מיום 29.10.19, עמ' 12, שורה 5) והשיב-"לא. הוא חתך את זה" וכאשר נאמר לו שמדובר במשהו מוקלט השיב-"אני מבטיח לך שאני אמרתי ככה - אני אמרתי שבשלב שהוא נתן ברקס משהו נגע לי ברגליים מאחורה, אמרתי שהזזתי את זה בלי להסתכל מה זה. כשהוא שאל מה זה אמרתי שאני לא יודע. ככה עניתי לו, אחר כך הביא לי את הקרלו ושם על השולחן ושאל אותי מה זה ואמרתי לו מה זה והסברתי שילד בן 10 ידע שזה קרלו. מתי שנעצרתי בחקירה הראשונה שלי לא נתנו לי להתקשר לעו"ד. שתקתי ואז הלכתי לבית משפט בחדרה ועדיין לא היה לי עו"ד. ככה התנהג החוקר". כאשר נאמר לו שהוא גם טען שיכול להיות שהיו טביעות אצבע שלו עליו (ת/33ב, עמ' 14 שורות 28-31), השיב-"הנשק נגע ברגליים שלי ואני הזזתי אותו אז יש טביעות אצבע. לא יודע מה היה מתחת לכסא, יכל להיות כל דבר, אני הזזתי". הנאשם שלל שאמר בת/34ב עמ' 21 שורות 39-40, שלא ראה כל הנשק אלא חלק מהנשק (עמ' 64 לפרוטוקול ש' 28- עמ' 66 ש' 10).

55. הנאשם חזר על כך שלא ראה את הנשק אלא רק ראה ברזל והזיז אותו, הוא חזר על כך שרק טען שמהו נגע לו ברגל והוא הזיז אותו והוסיף שלא אמר שזה נשק או חלק מנשק. הנאשם נשאל מדוע כל כך פחד מהמשטרה והשיב "ככה". הנאשם נשאל לגבי זה שחיפשו אותו מיום 19.10 ועד ליום 28.10 והשיב שלא ידע שמחפשים אותו מהמשטרה והסתובב ביער. הנאשם שלל שברח אך הודה שמהמרדף ברח ושהשוטרים לא ראו אותו. הנאשם נשאל מדוע נעלם לעשרה ימים והשיב-"אני היתי שמן יצאתי עם ציוד חשמלי ליער. יצאתי לעשות ספורט. ואחרי כמה ימים לא יודע כמה, חזרתי לבית, אמרו לי בבית שהמשטרה מחפשת אותי ולא היה לי טלפון. לא חשבתי שמאהר עדיין עצור, חשבתי שהוא הלך הביתה. לקחו לו את הרישיון והרכב והוא חזר. לא חשבתי שהוא עדיין עצור ומחפשים אותי. בסוף כשהלכתי הביתה אמרו לי שהמשטרה מחפשת אותי ואני הלכתי למשטרה בעצמי". כאשר נאמר לו שהוא הבין שהסתבך ונעלם, השיב-"זה לא נכון. יצאתי רק ביום השני של האירוע הזה מהבית. ביום המרדף ישנתי בבית. כשיצאתי, שמתי ציוד ביער וישנתי בשק שינה ואוהל". הנאשם נשאל מדוע שמר על זכות השתיקה בחקירתו הראשונה והשיב-"כי לא נתנו לי להתקשר לעו"ד. ביום השני, הוציאו אותי לביהמ"ש ועדיין לא דיברתי בלי עורך דין. בית משפט הייתה לי סיגורית אסיל מסרוואה, אמרתי לשופט שג'מאל לא נתן לי להתקשר והוא נתן לי עוד יום והתקשרתי לעורכת הדין". כאשר הופנה לת/32 שם נשאל האם הוא רוצה להתייעץ עם עו"ד

והשיב בשלילה, טען-"ביקשתי עורך דין. לא הייתי בחדר החקירות, הייתי בחדר ההמתנה. ואמרתי לו שאני רוצה עורך דין. אם היה מגיע עורך דין הייתי נחקר. בחקירה השנייה נחקרתי כי היה לי עו"ד" (עמ' 66 לפרוטוקול ש' 11- עמ' 67 ש' 17).

56. הנאשם הופנה לגרסתו (ת' 33ב, עמ' 3) ממנה עלה שביום שישי יושב אצל דחפור, מאהר הגיע לבד, הם הלכו לחדרה להביא בקבוק אלכוהול וחזרו לכפר ללא אזכור לא' ו' והשיב שהם לא אמרו הכל בחקירה. כאשר נאמר לו שמטרת הפגישה היתה לחגוג לא' ו', השיב-"א' ו' היה. אמרתי מקודם שהיה. לא יודע אם כל הזמן הוא היה, אבל הוא היה. לא יודע. אבל בסדר בסופו של דבר א' ו' קטין, הוא יושב מאחורה". הנאשם נשאל האם א' ו' לא קשור לסיפור והשיב-"בכלל לא. על מה הוא קשור, הוא רק הגיע שנעשה לו טובה להקפיץ אותו לחברה שלו בכפר סבא". הנאשם נשאל כיצד הם סיבכו אותו ככה והשיב-"לא סיבכנו אותו, כולנו הסתבכנו. אני בצד שלי לא הייתי יודע שיש נשק ברכב, אחר כך הנה הסתבכנו. א' ו' אני עושה לו טובה, והוא אומר עליי דברים שלא עשיתי אותם וגם השני- מאהר. זה הרכב שלו, הוא נהג עליו, איך מגיע נשק לרכב והוא לא יודע מאיפה הגיע הנשק ואומר שאני הבאתי אותו. אם אני מביא משהו ועולה לרכב הנהג לא יודע מה יש בידיים שלי?". כאשר אמר לו שהוא אמר נשק, השיב-"לא היה נשק. אני לא ראיתי נשק. אני הבאתי בקבוק ואחרי זה עוד בקבוק. לא העליתי לרכב נשק או גקט או כלום". הנאשם לא ידע לומר מדוע סיפר בפעם הראשונה שהם קנו רק בקבוק אחד. הנאשם לא זכר לומר מדוע לא הזכיר בעדות שמאהר אמר שיש לו סידור מחוץ לכפר. הנאשם אישר שכאשר חזרו פעם שנייה מחדרה הוא ירד אצל דחפור. כאשר נאמר לו שבחקירות טען שעצר בבית לאכול והלך ברגל לדחפור טען שזה לא נכון ומאהר הוריד אותו אצל דחפור. הנאשם טען שאמר כך במשטרה כי נכנס ללחץ. הנאשם נשאל לגבי זה שהיום הוא מספר שא' ו' היה איתם ונסעו שלושתם לקנות סיגריות לדחפור ופה הוא אומר שהיה קודם בבית ואז אצל דחפור, מאהר נסע לסידור שלו, ואת אימן פגשו לפני המעצר ולקחו אותו טרמפ ברחוב. הנאשם לא ידע להסביר איך זה מסתדר עם גרסתו היום. הנאשם הופנה לת' 34, עמ' 10 שורה 21, שם טען שהגיע לדחפור אחרי שאכל בבית בערך ב-23:00 ומאהר הגיע ב-23:00-23:30 ונשאל האם הם נפרדו במהלך הערב או לא והשיב שאינו יודע ולא זוכר כי עבר הרבה זמן. בהמשך טען שכאשר נסעו להביא סיגריות הם היו שלושתם אך לא זוכר מעבר לכך (עמ' 67 לפרוטוקול ש' 18- עמ' 69 ש' 6).

57. הנאשם נשאל כיצד נזכר לפתע שהם היו בזמר והשיב שזה אותו כביש, קרוב מאוד. עוד נשאל כיצד לפתע נזכר בחליל, דבר שלא עלה בחקירותיו והשיב שכאשר שאלו את א' ו' הוא נזכר והוסיף שחליל חבר של א' ו' ושהיה שיכור בליל האירוע ובהמשך-"לא נזכרתי, אף אחד לא אמר לי. אני אומר לך, כשהלכנו להביא אותו הייתי שיכור. לא יודע לא זוכר. חליל גם לא קשור לנשק וכל זה. הוא לא קשור בתיק". הנאשם שלל שחליל קשור לנשק ושגם הוא לא ופירט-"אני אומר לך מה שאני יודע. הם לא קשורים בנשק. וגם אני לא. אני אמרתי בחקירה שהרכב שלו לא היה עובד, ויש לו חלון שלא עובד והוא כל הזמן פתוח. יכול להיות שמישהו ראה את הרכב עומד ואמר שהוא יחביא את הנשק בתוך הרכב. וככה אמרתי בחקירה. הרכב לא היה מונע. אמרתי יכול להיות, לא אמרתי שאני בטוח". הנאשם נשאל מדוע גם מאהר וגם א' ו' טוענים שהוא קיבל את הנשק וסיפרו על

שיחת הטלפון והז'קט הכחול והשיב-"אני כל הזמן מדבר בטלפון. אז מה? בגלל מה שהיה דיברתי בטלפון שהזמנתי נשק? מאהר אומר שאחד הביא לי את הנשק מהחלון וא' ו' אומר שאני ירדתי והבאתי את הנשק. יכול להיות שהם הביאו את הנשק. כל אחד אומר משהו אחר. אם באמת אני הבאתי את הנשק הם היו אומרים בדיוק את אותו הדבר ולא כל אחד משהו אחר". הנאשם נשאל מדוע שיזכרו שיחה ספציפית אחת אם הוא כל הזמן בטלפון והשיב-"לא יודע למה שמו לב כל כך לשיחה. גם הם מדברים בטלפון, למה הטלפון בעולם אם לא לדבר בטלפון?". הנאשם לא ידע מדוע אמרו לגבי הז'קט והחפץ וטען שמעולם לא ראה את הז'קט (עמ' 69 לפרוטוקול ש' 7- עמ' 70 ש' 11).

58. הנאשם נשאל לגבי זה שחזר בו מהסיפור עם אחותו של מאהר והיום העלה אותו שוב ולמה במשטרה סתם טען שהוא כועס על הסיפור עם האוטו והשיב-"גם לא אמרתי שהוא כועס עליי בגלל הסיפור של האוטו. אמרתי בחקירה הראשונה, שבגלל שאמרתי שזיינתי את אחותו הוא דיבר עליי ככה. אחר כך סיימנו את העימות והלכנו, יום למחרת נלקחתי לעוד חקירה. שאלו אותי שם עם מי מהאחיות אני יוצא ואמרתי שהיתי רוצה לפתוח עסק והוא רוצה להשתתף אותי בעסק ואני לא רוצה" ובהמשך-"לשאלתך, כן מאהר רוצה להכניס אותי לכלא שלא אפתח עסק. לשאלת ביהמ"ש, עסק של שטיפת רכבים". הנאשם נשאל מדוע שמאהר יגיד שהוא ידע שיש נשק והשיב-"לא יודע למה. שיעשה מה שהוא רוצה, אני לא אכפת לי מהנשק. אם הוא רוצה להיכנס לכלא שייכנס. יש מקום. הוא פתח על עצמו, לא מעניין אותי ממאהר. שיגיד מה שהוא רוצה". כאשר נאמר לו שמאהר לא רצה להפיל אותו ושהוא גם שמר עליו היום, השיב-"לא יהיה סכסוך, היינו חברים וכעת לא חברים. זאת משום שהעליתי אותו ברכב, הוא מביא תיק מכניס אותי בתיק, מביא נשק ולא יודע מאיפה הביא את כל זה, אני רציתי לירות בשלוש אנשים, מאיפה הוא מביא את זה? לא יודע מאיפה הוא הביא את הסיפור הזה". הנאשם נשאל מה לגבי א' ו' והשיב-"לא יודע, לא מעניין אותי. א' ו' גם שקרן". כאשר נאמר לו ששניהם אמרו את אותה גרסה לגבי החפץ בז'קט הכחול, השיב-"כל אחד אומר גרסה, אם זה היה נכון שניהם היו אומרים את אותה גרסה. כל אחד אומר גרסה אחרת, זה לא הגיע אליי בכלל. אמרתי בחקירות אני לא הבאתי שום דבר. זה נכון שירדתי מהרכב במגרש אבל זה הכל". הנאשם שלל שיש לו סכסוך עם א' ו'. הנאשם שלל שהם לא אמרו דברים לגביו בגלל שהוא חבר של אחיהם והם מפחדים והמשך-"ממה לפחד? אתם חזרתם לשיחות. לא רואים שם הזמנת נשק, אם היית מזמין בטלפון היו רואים ואין לכם את זה. הם סתם ככה רוצים להפיל עליי תיק". כאשר נאמר לו שהוא, מאהר וא' ו' הובילו והחזיקו נשק, הפריעו לשוטרים וברחו, השיב-"אתם מפילים עליי סעיף של הובלה ונשיאה. אני מסכים שאני ברחתי מהשוטרים, על זה אני אקבל, אבל לא אסכים להיות מואשם במשהו שלא עשיתי" (עמ' 70 לפרוטוקול ש' 12- עמ' 71 ש' 18).

יוער, כי לא מצאתי את גרסתו של הנאשם 2 מהימנה. הנאשם 2 עשה ככל שניתן להרחיק עצמו מהאירוע, תוך ששלל פרטים רבים שרק לאחר שאומת עימם הודה ששיקר. כך למשל שלל שלקחו את חליל טרמפ וטען שלא פגש בו כלל והכחיש שהלך לחנות המשקאות פעמיים. הנאשם 2 בחקירתו במשטרה קשר עצמו לנשק, ואף סיפר שבמהלך המרדף המשטרתי, במהלך סיבוב או בלימה של הרכב, הבחין בנשק (לתיאורו קרלו שכל ילד

כבן 10 יכול לזהות) שפגע ברגלו והוא אף הזיז אותו ואישר שבטוח יימצאו טביעות אצבעות שלו על גביו. גם נסיבות בריחתו של הנאשם 2 מהרכב והיעדרותו מהבית בסמוך לאירוע למשך 10 ימים מעידה על הבנתו בדבר הסתבכותו.

הטענה בדבר הפללת הנאשם 2

59. באשר לטענה בדבר הפללת הנאשם 2 על ידי הנאשם 1 הרי שדין טענה זו להידחות. ראשית, לו הנאשם 1 היה מעוניין בהפללתו לא היה מסבך עצמו אלא היה טוען שמדובר בנשק השייך באופן בלעדי לנאשם 2 ומתאר שלא היה מודע לכך. מגרסתו עלה כי אומנם הנאשם 2 הוא זה שהביא את הנאשם וביצע את "הזמנתו" בשיחה טלפונית, אך אישר שהדבר היה בהסכמתו וידיעתו המלאה. יתרה מכך, הנאשם 1 שלל שבין השניים היה סכסוך ומההתכתבויות ביניהם עולה כי היו חברים טובים עד להסתבכותם בתיק דנן. עוד אציין כי שלל הטיעונים שהועלו- קיום יחסים עם אחותו של הנאשם 1, שימוש ברכבו שיכור שהוביל לסכסוך וקנאה על רקע רצונו לפתוח עסק מופרכים שכן הוכח כי הנאשמים היו חברים טובים עד למועד האירוע ובערב האירוע יצאו לבלות יחדיו. זאת ועוד, יוזכר כי הנאשם 1 טען כשנתפס שהיה לבדו ברכב ושאינו מכיר את הנאשם 2. לאחר מכן אף טען שדובר בשני טרמפיסטים. כפי שצוין לעיל, רק לאחר שהבין שגרסתו הולכת ומסתבכת, החליט לספר את האמת, אז גם סיבך עצמו בנוסף לנאשם 2. גם בגרסתו בבית המשפט, לא ניסה הנאשם 1 להפליל את הנאשם 2. לו רצה הנאשם 1 להפליל את הנאשם 2, היה טוען שהנשק הושלל ברכבו או שלא ידע מה הנאשם 2 אסף ולא לוקח אחריות ומאשר שהיה מודע לכך שמדובר בנשק.

עוד אציין כי הנאשם 2 לא מסר מדוע שא' ו' ירצה להפליל אותו.

גרסתו של א' ו'

60. בעניינו של א' ו' הוגש קלסר של חקירותיו, העימותים שנערכו בינו לבין הנאשמים וכתב האישום המתוקן בו הודה, שסומנו **ת/54**.

61. בחקירתו הראשונה מיום 22.10.19 טען שהיה עם בני משפחתו ולאחר מכן הלך לחתונה שם היה בחינה עד השעה 00:00. א' ו' שלל בחקירה זו שהוא מבלה עם מאהר וטען שאינו זוכר מתי ראה אותו בפעם האחרונה. א' ו' שלל שהיה עם מהדי ומאהר ברכב באותו יום ושלל שנסע עם מאהר ברכב שלו אי פעם. עוד שלל שישב או נפגש עם מהדי.

62. בחקירה נוספת מיום 23.10.19 ביקש א' ו' לספר את האמת אז תיאר את האירוע כלשוננו: "**ביום שישי 18.10.19 בשעה 18:30 בערב עליתי ברכב עם מאהר, ברכב הפורד שלו, איתו היה גם מהדי...נסענו לחדרה קנינו בקבוק.. חזרנו לכפר ג'ת, זה היה בסמוך לשעה 19:50 בערך,**

הסתובבנו בכפר והמשכנו להסתובב גם בבקאה, סמוך לשעה 21:00 חזרנו גם לג'ת ויצאנו עוד פעם לחדרה וקנינו עוד בקבוק גרייס גוס וחזרנו לכפר...עצרנו את הרכב אצל דחבורה קצת מאהר ומהדי עשו סיבוב לבד וחזרו, אז דחבורה שלח אותם לקנות לו סיגריות כי הוא במעצר הם הלכו קנו לו סיגריות השעה היתה סמוך ל 24:00 אחר כך היינו משועממים אני ומאהר אז עלינו סיבוב ומהדי בא איתנו והסתובבנו, בזמן שהסתובבנו ברכב מהדי התקשר למישהו אני לא יודע למי ואמר לו "הנה אני בדרך אליך", לא יודע לאן הלכנו אבל מהדי ירד מהרכב וחזר אחרי חמש דקות הוא נשא ברשותו ז'קט כחול אני לא יודע מה יש בתוכו, הוא הניח את הז'קט בין הרגליים שלו על הריצפה, ושאלתי אותו "מה זה" הוא לא ענה לי אז שאלתי את מאהר "מה זה" מאהר ענה לי "זה אקדח" אקדח אצלנו הכוונה לנשק, ואז אני אמרתי לו "תוריד אותי מהרכב", המשכנו לנסוע ואני אומר למאהר תוריד אותי מהרכב והוא לא עצר להוריד אותי ואז רדפה אחרי המשטרה ואז מאהר פנה שמאלה ואני פתחתי את הדלת כדי לרדת מהרכב ואז מאהר לחץ קיק ולא הספקתי לרדת והדלת נסגרה...ואז הוא עלה על המדרכה ופגע במשהו אני לא יודע במה פגע אז אני ירדתי מהרכב וברחתי מהרכב" (ש' 19-3). בחקירה זו א' ו' שלל שהיה עם הנאשמים במגרש והשיב שלא ידע לאיזו מטרה הובא הנשק. א' ו' נשאל בחקירתו מדוע החליט לספר את האמת והשיב-"אתמול הייתי פוחד, כל הזמן אמרתם לי מעצר" (ש' 66-65).

63. בחקירה מיום 28.10.19 לאחר שהתייעץ א' ו' עם עורך דינו סירב להשיב לשאלות שנשאל והשיב שמסר את גרסתו.

64. בחקירה מיום 30.10.19 לאחר שהתייעץ שוב עם עורך דינו חזר א' ו' על גרסתו. א' ו' חזר על כך שלא ראה נשק אלא ז'קט כחול מקופל שמהדי החזיק בידו וכאשר התיישב הניח בין רגליו (ש' 49-41). א' ו' השיב שחלפו כעשר דקות בין שיחת הטלפון בה מהדי אמר שהוא בדרך ועד שחזר עם הז'קט (ש' 51). כאשר נאמר לו שמאהר טען שמהדי קיבל את הנשק דרך החלון ולא ירד מהרכב, השיב שמאהר היה שיכור (ש' 68-67). בחקירה נוספת ביום 30.10.19 לבקשת הפרקליטה המלווה, הוקראה לא' ו' חקירתו מיום 23.10.19 והוא אישר שמה שנרשם בחקירה נכון (ש' 2-1).

65. בחקירה מיום 31.10.19 אישר א' ו' שהם לקחו את חליל טרמפ חמש דקות עד לבית שלו לאחר שרכשו את הבקבוק השני.

66. **בת/40** (מזכר בנוגע להתכתבויות בין א' ו' למאהר) **ות/115** עולה כי בניגוד לגרסתו של א' ו' לפיה הוא ומאהר לא בקשר, נמצאו התכתבויות ביניהם לפיהם קבעו לנסוע לפגוש בחורה ומאהר שאל אם היא מביאה חברה ובנוסף, ביקש מא' ו' להשתתף בהוצאות הדלק. יוער, כי מסמך דומה המעיד על חברות רציפה בין מהדי למאהר הוגש וסומן **ת/113**.

67. כתב האישום בעניינו של א' ו' הוגש וסומן **ת/53**. העד השיב שאינו מעוניין למסור מידע שיפיליל אותו. העד השיב שהוא כבן 17, נמצא במעצר בית ולפני כן עבד עם אביו בפריקת מכולות ולמד בבית הספר

ג'ת. העד לא זכר מה מספר הנייד שלו בטרם המעצר אך אישר שאמר במשטרה ש- 058-66884238, זה הטלפון שהשתמש בו מזה כ-4 שנים. העד השיב שחגג יום הולדת 17 ביום 18.10.19. העד נשאל מה הקשר שלו לנאשם 1- מאהר והשיב שאין לו שום קשר אליו. העד השיב שהוא עבד עם אביו מזמן ושהוא יודע מי הוא. העד שלל שאמר במשטרה שהם בקשר טוב. העד הופנה להודעתו מיום 23.10.19 עמ' 5 ש' 1-8 שם טען שהם עבדו ביחד ובקשר טוב, השיב שהם לא בקשר טוב ושהוא עבד עם אביו. העד נשאל מה הקשר שלו למהדי השיב שהם מאותו הכפר. העד שלל שהוא נפגש עימו. כאשר נאמר לו שבחקירתו אמר שהוא נפגש איתו אצל דחפור, השיב שהוא הולך לדחפור פעם בחודש חודשיים. כאשר נאמר לו שבמשטרה טען שהוא הולך אליו כל יום יומיים ורואה את מהדי, השיב-"לא, מה פתאום". בהמשך, טען שהוא הולך פעם בחודש- חודשיים. לשאלת בית המשפט העד השיב שאינו זוכר האם אמר זאת בחקירתו במשטרה. העד השיב שלא שיקר במשטרה. העד אישר שלעיתים הם מתכתבים בוואטסאפ ביניהם שיבוא לדחפור ומה קורה. העד שלל שהוא מסוכסך עם מישהו ואישר שביום האירוע חגג יומולדת. העד השיב שלא זכור לו כלום מאותו יום. העד אישר שבאותו יום היה אמור לפגוש ידידה והפגישה בוטלה. העד לא זכר עם מי נפגש בסופו של דבר אך שלל שיש לו בעיה רפואית של זיכרון (עמ' 25 לפרוטוקול ש' 5- עמ' 27 ש' 28).

68. העד התבקש לספר מה שהוא זוכר והשיב-"אני לא זוכר, תזכיר לי ואני אענה לך. (מתורגמנית מזכירה לעד בשנית שהדברים שיאמר במשפט כאן לא ישמשו נגדו במשפט שמתנהל נגדו). העד משיב מה זה שייך אם אספר או לא אספר?". בשלב זה התבקש ע"י המאשימה לחקור את העד בחקירה נגדית כעד עוין. העד אישר שאותו יום יצא לחגוג יומולדת עם מאהר ומהדי. העד לא זכר באיזו שעה הם יצאו. כאשר נאמר לו שאמר שהם יצאו בערך בשש וחצי בערב השיב בחיוב. העד אישר שהם נסעו ברכב הפורד של מאהר ואישר שהם אספו אותו מהמכולת ומאחר נהג, מהדי ישב לידו והוא ישב מאחורה. העד לא זכר לומר לאן הם נסעו. כשהופנה לחקירתו שם מסר שבסביבות שמונה הם הסתובבו ונסעו לקנות בקבוק וודקה בעיר חדרה, אישר זה נכון. העד לא זכר שסיפר בעימות עם מהדי שהם נסעו פעמיים לחדרה לקנות וודקה. כאשר נאמר לו שבחקירתו הוצגו לו מצלמות האבטחה של אותה חנות והוא זיהה את מהדי מצולם והשיב שהוא לא יודע אם זה בחדרה או במקום אחר. כאשר נאמר לו שגם שני הנאשמים טענו שנסעו פעמיים לחדרה וקנו וודקה, השיב שאינו זוכר. העד לא זכר מה הם עשו לאחר מכן. כאשר הופנה להודעתו שם טען שסמוך לשעה תשע וחצי עשר הסתובבו עוד קצת ובסביבות 21:30-22:00 חזרו מבקרה לג'ת, השיב שאינו זוכר. העד נשאל האם סיפר אמת במשטרה והשיב-"אני הייתי במשטרה בלחץ בפעם הראשונה שעצרו אותי. לשאלת ביהמ"ש האם דיברתי אמת או שיקרתי במשטרה אני משיב שאני לא זוכר". העד אישר שלאחר מכן ישבו אצל דחפור והשיב שדחפור הוא דחפור וותד מג'ת, קרוב משפחתו של אימו. העד לא זכר האם בסביבות השעה 23 מאהר ומהדי הלכו לעשות סיבוב לבד. בהמשך, אישר שאמר שהם הלכו בעצם לקנות לדחפור סיגריות כי הוא נמצא במעצר בית וחזרו אחרי 10-15 דקות. העד אישר שאז הם אמרו שיצאו לסיבוב ועלו לרכב שלושתם. העד אישר שלפני שהם החלו בנסיעה, שמע את מהדי מדבר בטלפון ואומר למישהו שהוא בדרך אליו (עמ' 27 לפרוטוקול ש' 32- עמ' 30 ש' 16).

69. העד שלל את הטענה שהם נסעו לאיזשהו מקום ואז מהדי ירד וחזר אחרי כמה דקות כשהוא מחזיק

בז'קט מקופל והניח את זה בין הרגליים עוד לפני שהתיישב חזרה באוטו. העד השיב שלא ראה אותו מחזיק בז'קט בידיים שלו. העד הופנה לחקירתו שם טען זאת והשיב שראה אותו כששם את הז'קט עליו ולא היה עליו כלום ובהמשך- "**אני ראיתי את הזקט על הכתפיים ולא היה כלום בתוך הזקט וזה מה שראיתי. הוא לא שם את זה בין הרגליים ולא כלום**". העד נשאל מדוע לא אמר זאת במשטרה והשיב שהיה בלחץ והיו ארבעה חוקרים בחדר. כאשר נאמר לו שלאחר מכן מסר במשטרה ששאל את מהדי מה הוא מחזיק והוא לא ענה ומאהר השיב שזה אקדח והשיב שזכור לו שמאהר אמר שיש באוטו אקדח. לדבריו, כשמאהר אמר זאת הוא ביקש שיוירד אותו מהרכב והוא לא הסכים. כאשר נאמר לו שבחקירתו טען שהוא אמר לו שיוירד אותו אצל דחפור, השיב- "**אפילו אצל דחפור הוא לא הוריד אותו. לשאלת ביהמ"ש האם הוא אמר לי שיוירד אצל דחפור אני משיב שאני ביקשתי לרדת מהרכב והוא לא הוריד אותי שם**". העד נשאל האם הוא אמר לו שיוירד אותו אצל דחפור ובדרך הם פגשו ניידת משטרה והשיב- "**הוא יכל להוריד אותי ולהמשיך את הדרך. אני ביקשתי ממנו שיוירד אותי והוא לא הסכים להוריד אותי לא בדרך ולא אצל דחפור. אפילו ברחוב הוא לא הוריד אותי. ניסיתי לקפוץ מהרכב**". העד השיב שכאשר הם ראו ניידת משטרה מאהר ברח כאשר כולם ברכב. העד נשאל מה הם דברו ברכב והשיב שהוא ביקש לרדת. העד נשאל כיצד האירוע הסתיים והשיב שכאשר הוא נכנס ברכב אחר והוסיף שהוא ברח מהפחד. עוד נשאל מדוע ברח אם לא עשה דבר והשיב שזו פעם ראשונה שקורה לו כזה דבר וברח מהפחד. כאשר נאמר לו שמאהר סיפר שהוא היה עימם במגרש ושבתמהלך ההסתובבויות שלהם בכפר הבחינו בבחורים צעירים ואז מהדי הציע להביא נשק ולחזור אליהם, השיב- "**לא נכון. אני לא הגעתי בכלל לחצר הזה שאת מספרת עליה**". כאשר נאמר לו שמהדי גם תיאר את חלופי הדברים ביניהם, השיב- "**מי הוא בכלל? כל מה שהוא מספר זה נכון?**". כאשר נאמר לו שמהדי הציע להביא נשק ולירות עליהם והוא והעד לא רצו להביא, השיב שמהדי שקרן ולא היתה הצעה כזו (עמ' 30 לפרוטוקול ש' 17- עמ' 32 ש' 11).

70. העד נשאל מדוע שמאהר יגיד דבר כזה סתם והשיב שהוא שקרן. העד שלל שיש ביניהם סכסוך. כאשר נאמר לו שלהיפך, הוא ניסה לצמצם את החלק שלו, השיב- "**הוא לא יכול להפחית, כל אחד יודע מה הוא עשה והוא לא יכול לעשות כלום. כל עוד שאני לא עשיתי כלום, מה שיגיד לא יעזור לי**". העד אישר שהיה אצל דחפור בין 23-24 בערב ואישר שמהדי ומאהר יצאו לקנות סיגריות. העד נשאל איך לפי הגרסה של מהדי הוא באותו זמן היה אצל דחפור והם לא היו שם והשיב שהוא היה אצל דחפור. העד לא זכר האם מהדי היה עימו ומאהר לא היה. העד נשאל לגבי חברו חליל דולא והשיב שלקח אותו טרמפ אותו ערב מבקרה לג'ת. העד השיב שהם תיאמו עימו שהם באים לקחת אותו. העד נשאל האם הם לקחו אותו לפני שמהדי בא עם הז'קט או אחרי והשיב שאינו זוכר בחיך. העד אישר שהם אספו אותו בסביבות 23:30 והורידו אותו בבית בסביבות 23:40. העד נשאל כיצד זה יתכן שבין 23 ל-24:00 היה אצל דחפור, או מהדי והשיב שהיה אצל דחפור בשעה שאמר ואישר שהם הסיעו את חליל אך לא זכר באיזו שעה. העד חזר על כך שלא ראה את מהדי מביא נשק לרכב ולא אמר שהנשק בתוך ז'קט. כאשר נאמר לו שגם הוא וגם מאהר מתארים ז'קט כחול ונמצא כזה ברכב, השיב- "**טוב, אז מה?**" ובהמשך- "**עם נשק לא, אני ראיתי רק את הזקט. לשאלת ביהמ"ש על הכתף? אני משיב שכן**". העד נשאל אם כך כיצד הם הגיעו לדבר על נשק והשיב שהוא לא שאל על הנשק אלא מאהר מסר לו שיש נשק. העד לא זכר לומר כמה הם שתו. בהמשך, אישר שאמר שקנו לפחות 2 בקבוקי וודקה והוא שתה 3-4 כוסות ומאהר גם שתה מהבקבוק. העד נשאל האם חליל נסע איתם לפני שגילה

שיש אקדח ברכב או אחרי והשיב-**"רק ידעתי שיש נשק ברכב ביקשתי לרדת מהרכב, ואם עוד פעם על הנשק אז אני לא אענה לך יותר"** ובהמשך-**"אני אומר לך שרק ידעתי שיש נשק ברכב וביקשתי לרדת ואחרי זה הייתה ההתנגשות ובאה הניידת ומה זה שיין לחליל? לשאלת ביהמ"ש האם השאלה ברורה אני משיב שלא. זה היה לפני שידעתי שיש נשק ברכב, העברנו אותו מבקרה לג'ת ואחר כך שידעתי שיש נשק ברכב ביקשתי לרדת"**. העד אישר שחליל היה לפני שידע ושלפני כן היו אצל דחפור בין 23 ל-23:30. העד נשאל מה קרה לאחר שברח מהאוטו והשיב שברח הביתה והמשיך כרגיל והלך לבית הספר. העד לא זכר לומר מדוע התקשר לאחר מכן למהדי מספר פעמים ואמר שאינו זוכר. כאשר נאמר לו שמסר בעדותו חלק מהדברים שאינם נכונים כדי לעזור לחבריו הנאשמים ובייחוד לנאשם 2, השיב שכל אחד עוזר לעצמו. כאשר נאמר לו שהנאשם 2 חבר טוב של אחיו השיב שאינו מכיר את כל החברים של האחים שלו. העד שלל שדיבר עם מישהו מהנאשמים בכל התקופה הזו שהם עצורים או מישהו מבני המשפחה שלהם על המקרה ושלל שדיבר על עדותו עם מישהו. הודעות העד הוגשו בהתאם לסעיף 10 א וסומנו ת/54 (5 חקירות ו-2 עימותים עם הנאשמים) (עמ' 32 לפרוטוקול ש' 12- עמ' 36 ש' 13).

71. בחקירתו הנגדית לב"כ הנאשם 1 השיב העד שלא ראה נשק בכלל בתוך הרכב של מאהר. העד השיב שישב אחרי מאהר מצד שמאל. העד נשאל האם החלון מצד ימין היה פתוח והשיב שהשמשות הקדמיות של מאהר היו פתוחות. כאשר נשאל האם לא היה קר בחודש אוקטובר השיב שכאשר משתכרים נהיה חם. כאשר הז'קט הוצג לעד, השיב שלא מדובר באותו ז'קט. העד אישר שמסר בחקירה הראשית ובמשטרה שמאהר אמר לו שיש נשק ברכב ושמהדי ירד מהרכב לחמש דקות וחזר. העד נשאל מתי מאהר אמר לו שיש נשק בתוך הרכב, לפני שמהדי ירד מהרכב או אחרי והשיב-**"לא זוכר. יכול להיות כשירד, אני לא יודע"**. העד אישר שאמר במשטרה ובעדות שברגע שידע שיש נשק ברכב ביקש לרדת ממנו. העד נשאל כמה זמן בערך עבר מאז שידע שיש נשק בתוך הרכב ועד שהתחיל המרדף והשיב שכ-7-8 דקות. עוד נשאל כמה זמן עבר בערך מאז שמהדי ירד ונכנס לתוך הרכב ועד המרדף והשיב שבערך חצי שעה. העד נשאל מדוע מאהר אמר לו שיש נשק בתוך הרכב בכלל והשיב-**"הוא הסתכל עליי במראה הקדמית של הרכב וחיך וצחק, ואמר שיש נשק ברכב"**. העד אישר שהיה מרדף, הרכב עשה תאונה והוא ומהאדי ברחו מהרכב. העד אישר שירד מהרכב בידיעה שיש נשק ברכב. העד נשאל האם הוא הסגיר את עצמו או שנתפס והשיב-**"אני הייתי בבית ספר ואח שלי התקשר אליי ואמר לי שהמשטרה כאן ורוצים אותי תחזור הביתה מהר ואז חזרתי"**. העד השיב שדובר ב-3-4 ימים לאחר האירוע. העד שלל שאמר במשטרה שהנשק שיין למהדי. עוד שלל שאמר במשטרה שמהדי התקשר אלא ששמע שמהדי אמר אנחנו בדרך. כאשר נאמר לו שאחר כך אמר שירד מהרכב לחמש דקות וחזר עם ז'קט ונשק עטוף בז'קט כחול ביד ונשאל מדוע שיקר במשטרה והשיב-**"כי הייתי בלחץ והיו הרבה חוקרים. לשאלת ביהמ"ש האם דווקא אז שיקרתי ולא סיפרתי את האמת אני משיב שאני לא זוכר"**. העד נשאל מדוע היום החליט לספר אמת והשיב שהוא לא בלחץ. העד נשאל האם מישהו הפעיל עליו לחץ והשיב-**"לפני שנכנסתי לחקירות היו יושבים איתי החוקרים מחוץ לחדר חקירות והיו אומרים לי מה לספר ומה לא לספר"** ובהמשך-**"היו אומרים לי שאם לא אספר שיש נשק ברכב או משהו אז אנחנו נתבע אותך ונשים אותך בכלא לשנתיים"**. העד אישר שהרגיש שהם רוצים להפליל את הנאשמים 1 ו-2 כי לפני החקירות אמרו לו שהם יודעים שהנשק לא שיין לו. העד אישר שמאהר נעצר לפניו באותו יום. עוד נשאל האם כשנעצר נאמר לו מה הגרסה של מאהר והשיב-

"בחקירה הראשונה עניתי בלחץ וסיפרתי להם שהייתי בחתונה עם המשפחה שלי. אח"כ אמרו לי שמאהר סיפר עלייך והתחיל לספר שהנשק שייך לכם ואמרתי שלנו אין נשק ולי אין נשק".
העד שלל שסיפרו לו מה בדיוק מאהר אמר (עמ' 36 לפרוטוקול ש' 18- עמ' 39 ש' 11).

72. בחקירתו החוזרת נשאל העד לגבי טענתו לפיה לפני החקירות היו יושבים עימו ואומרים לו מה להגיד והשיב שכן אך לא בחדר החקירות. העד נשאל מי היו החוקרים ומה נאמר לו להגיד והשיב- "ג'מאל היה החוקר שלי, הייתה עוד גברת שאני לא מכיר, ועוד בן אדם שאני לא מכיר וכל הזמן הזמין אותי לעשן סיגריה, בוא נעשן סיגריה" ובהמשך- "אמרו לי שאני אגיד למי שייך הנשק. אמרתי שאני לא יודע של מי הנשק ולא אמרתי למי שייך, אני לא יודע למי שייך". כאשר נאמר לעד שהוא אמר שלא ידע מה הגרסה של מאהר אז כיצד הוא מסביר שגם הוא וגם מאהר מסרו אותם פרטים לגבי חלקו של הנאשם 2 השיב בשלילה וטען שלא ידוע לו ששניהם מסרו את אותה גרסה (עמ' 39 לפרוטוקול ש' 27-13).

כפי שצוין לעיל, א' ו' הודה בכתב האישום המתוקן, דבר המחזק את הראיות כנגד הנאשמים. בעדותו בבית המשפט, לא התרשמתי כי א' ו' דיבר אמת אך בחקירותיו במשטרה הוא קשר עצמו לנשק, עת תיאר ששמע את הנאשם 2 משוחח בטלפון ולאחר מכן הולך להביא חפץ עטוף בבד כחול שהניח על רצפת הרכב בין רגליו. עוד תיאר א' ו' ששאל את הנאשם 2 במה מדובר והוא לא השיב, אז ענה לו הנאשם 1 כי מדובר באקדח שפירושו נשק. יוער, כי בדבריו, קושר א' ו' את הנאשם 1 לנשק והדבר מתיישב עם גרסתו של הנאשם 1 במשטרה, שם אישר מספר פעמים שהיה מודע לכך שמדובר בנשק.

גרסאות השוטרים

73. מדו"ח הפעולה שערכה השוטרת רותם ראשד (ת/4) עלה כי במהלך כל הנסיעה היה קשר עין רציף עם הרכב מלבד לרגע התאונה העצמית שארך כשנייה. בדו"ח הפעולה תיארה רותם את הגעתה לרכב לאחר שנעצר כדלקמן: "רצתי למושב הנהג, אציין כי הדלת של מושב ליד הנהג הייתה פתוחה. נכנסתי לתוך המושב ושאלתי את הנהג "מי היה איתך באוטו?" והנהג ענה לי "הייתי לבד באוטו". הסתכלת בפנים הרכב וזיהיתי בגד בצבע כחול כהה זרוק על הרצפה ועליו קוצים וכובע קסקט שחור מסוג נייק, כאשר יצאתי ממושב הנוסע זיהיתי שמונח על הרצפה בצמוד למושב שליד הנהג נשק מאולתר מסוג קרלו בצבע שחור...". רותם ציינה כי על כפות ידיו של הנהג נצפו סימנים שחורים. עוד עלה מתזכירה של רותם שהיה מזג אוויר נאה, בכל מסלול הנסיעה קיימת תאורת דרך ברורה וכן במקום התאונה קיימת תאורת דרך מאירה וברורה. במזכר נוסף (ת/10) צוין כי קשר העין עם מכונית הפורד נותק לכ-2 שניות ושכאשר חודש הוא נצפה צמוד לקיר כשאין בצמוד אליו רכבים נוספים והנהג יושב בתוך הרכב. צוין שבמקום, השוטרת רותם לא זיהתה את הרכב הנפגע או את הנזקים שלו כתוצאה מהפגיעה וכי הפורד לא נעצרה כתוצאה מהפגיעה אלא שהרכב הנפגע היה במסלול בריחת רכב הפורד. בדו"ח הבהרה (ת/11) הבהירה השוטרת רותם שכאשר כתבה שהנשק נתפס על הרצפה התכוונה שהוא נמצא מחוץ לרכב על האדמה בצמוד למושב הנוסע הקדמי- המושב

שליד הנהג.

החולצה-הז'קט, הנשק והתרמילים הוצגו וסומנו **ת/5, ת/6 ות/7. מת/91** עלה שבנשק לא היה כדור או מחסנית במועד פריקתו. בהמשך, בוצע שחזור שתועד וצולמו תמונות (**ת/8, ת/12, ת/20**). ממזכר **ת/75** עולה כי החולצה נתפסה על רצפת הרכב בצדו של המושב הימני קדמי.

74. בעדותה בבית המשפט, אישרה רותם שהיא שוטרת בבילוש בבקרה מזה כ-6 שנים ושערכה את דו"ח הפעולה מיום 19.10 שהוגש וסומן **ת/4**. העדה התבקשה להסביר מדוע רשמה בדוח שתפסה נשק ופירטה-**"אני ישבתי בניידת ליד הנהג. אני מזהה את השקית בה נמצא הנשק. מפנה לדו"ח הפעולה שלי ואומרת שהשקית שהוצאתי מתוך שקית, מספרה 0367152. בשקית מספר 0017385, בתוכה הנשק מסוג קרלו, ו- 14 תרמילים"**. ב"כ המאשימה ציינה כי גם השקית בה השוטרת תפסה ושמרה את הנשק, נמצאת בין השקיות. הנשק - סומן **ת/5**, התרמילים - סומנו **ת/6**. העדה נשאלה באמצעות מה תפסה את הנשק והיכן הוא נתפס והשיבה-**"בגלל שלא היו לי כפפות תפסתי בד, כמו חולצה, שהיה בתוך הרכב, במושב הקדמי על הריצפה. אני פותחת שקית מטניר 0007271S, בתוכה עוד שקית אשר בתוכה נמצא הבד, חולצת בד"**. החולצה סומנה **ת/7**. העדה אישרה שערכה את דו"ח הפעולה בנוגע לשחזור. המזכר הוגש וסומן **ת/8**. עוד נשאלה העדה מי ערך את המפה ומה רואים בה והשיבה-**"אני סימנתי את המפה, מסומן כיוון ההגעה של הניידת וכיוון הגעת רכב החשודים, מסלול הבריחה ומקום תפיסת הנשק. אנחנו הגענו מלמעלה והם הגיעו מצד שמאל שלנו"**. המפה הוגשה וסומנה **ת/9**. עוד הוצג לעדה מזכר מ- 27/10 (ל"ו) ותמונה עם חיצים והסבירה-**"זה מזכר שאני כתבתי, נודע לנו אח"כ שנפגע רכב שהה במקום שאנחנו לא ראינו, אח"כ צילמתי את מקום הזירה, הכן שראינו את הרכב של הנאשמים, הפורד, ומקום הרכב הנפגע, שאותו לא ראינו ביום האירוע"**. המזכר הוגש וסומן **ת/10**. באשר למזכר מיום 29.10 הסבירה-**"זה גם מזכר שאני ערכתי, הבהרתי שהנשק שמצאנו היה מחוץ לרכב ולא בתוכו. הבהרתי את דו"ח המאפיינים, של הנשיפון, התכוונתי שהמכשיר היה תקין אך התוצאה היתה מעל למותר"**. המזכר הוגש וסומן **ת/11**. באשר לדיסק השחזור אישרה העדה שערכה אותו, השחזור הוגש וסומן **ת/12**. הסניגור ציין כי אין מחלוקת לגבי שכרות הנאשם 1 ועל כן ב"כ המאשימה ציינה שאין להגיש את הממצאים הקשורים לבדיקת הדם שנעשתה לו שתוצאותיה היו 85 מ"ג, ובבדיקת הנשיפון התוצאה היתה 580 מ"ג. העדה אישרה שערכה מזכר בנוגע ללקיחתו לבדיקה שהוגש וסומן **ת/13**. כאשר הוצג לה דו"ח פעולה, היא נשאלה האם יש שם פרט בדו"ח שלא מדויק והסבירה-**"בסעיף 9 רשום שהחשוד היה תחת משמרותי, מעת עצירת הרכב, אני רוצה לתקן ולומר שהעצור עבר לשיטור עירוני, הם לקחו אותו לתחנת בקה ומשם קיבלתי אותו חזרה"**. דו"ח הפעולה הוגש וסומן **ת/14** (עמ' 9 לפרוטוקול ש' 18- עמ' 11 ש' 9).

75. בחקירתה הנגדית לב"כ הנאשם 2 נשאלה האם בנקודת המפגש עם רכב הנאשמים, הרכב המשטרתי נסע מכיוון דרום לכיוון צפון והשיבה שאינה יכולה לומר בדיוק כיוונים. העדה אישרה שהם השתמשו במזכרים בשם משפחת ותד, כאשר המתחם של משפחת וותד היה לפנייהם, מקדימה. העדה נשאלה האם הם נסעו מכיוון צפון לדרום והשיבה-**"אני יכולה להסביר בפועל מאיפה נסעתי ולאן הגעתי"**.

נסעתי לכיוון משפחת ותד, הייתי בצומת לפני המתחם של המשפחה, הם הגיעו מלמעלה לכיוון ציר 18". העדה נשאלה האם הם נסעו לכיוון כביש 18 והשיבה שכן ושכאשר הם עברו, השוטרים היו בצד ימין שלהם. העדה נשאלה האם כשרכב הנאשמים נעצר, בסוף המרדף, כשפגע בקיר, החלק הקדמי של הרכב שלהם מפורק וצמוד לקיר בהתאם למזכרה - ת/4 והשיבה-"החזית של הרכב, אם אני לא טועה, הימנית. לא עשינו תיעוד של הזירה באותו רגע. אם אני לא טועה, הפנס הימני קדמי, החלק הימני הקדמי". העדה הופנתה לתמונות של הרכב (ל"ג) ונשאלה מה היא מזהה והשיבה-"את החלק הימני של הרכב. אני מזהה רכב פגוע, אני לא רואה את סוג הרכב. אני זוכרת שכל החלק הימני פגוע, כמו שאמרתי, כולל גלגל ימני קדמי". העדה נשאלה האם היה מרווח מספיק בין הדלת השמאלית הקדמית של הרכב לבין הקיר שמאפשרת לנהג לצאת ממקומו והשיבה שהנהג יכל לצאת מהרכב. עוד נשאלה מדוע מחומר הראיות עולה שהנהג ניסה לצאת מהדלת של הנוסע במושב הקדמי והסבירה-"לא כך אמרתי. הנאשם לא היה צמוד אלי, אלא בשטח עבר למש"ק לצורך הובלה לתחנה ושם הועבר אלי. כשאני הגעתי לרכב היה רק הנהג ברכב, הוא היה עדין ברכב, היה בהכרה. לשאלת בית המשפט אם היה המום, אני לא זוכרת. פניתי אליו ושאלתי אותו מי היה איתו ברכב והוא השיב שהיה לבד (מעיינת ב- ת/4)" (עמ' 11 לפרוטוקול ש' 11-12 עמ' 12 ש' 7).

76. העדה אישרה שהיתה אותו יום עם אלון דויד. העדה הופנתה למזכר של דויד שם ציין "הבחנתי שהוא אחרי תאונה עצמית כאשר הרכב צמוד לקיר אשר נמצא מצד שמאל של הרכב" והבהירה-"כמו שאמרתי הרכב היה מצד ימין, החלק שנפגע זה החלק הימני. לפי מה שאני זוכרת הרכב לא היה צמוד בצד שמאל שלו לקיר. הנהג יכל לצאת מהרכב. לשאלת בית המשפט, אני לא הוצאתי את הנהג מהרכב. דויד הוציא אותו מהרכב. לא היינו עם נשקים שלופים". העדה לא ידעה לומר האם הקפוצ'ון של הנהג נתפס אבל ציינה שתוך כדי נסיעה לא ניתן היה לראות את פניו. העדה אישרה שרשמה במזכר שהנשק נמצא מחוץ לרכב על הרצפה מצד הנוסע. העדה לא ידעה לומר בוודאות האם הנשק היה ללא מחסנית (בהערת בית המשפט נרשם שהנשק נבדק ולא היתה בו מחסנית). העדה אישרה שרשמה בדו"ח "ראיתי על כפות ידיו של הנהג סימנים שחורים" והסבירה-"בגלל שראיתי שיש נשק מחוץ לרכב ויש לנהג סימנים שחורים על היד, חשבתי שיש קשר בין הדברים". העדה אישרה שהנשק לא היה עטוף ושהיא לקחה את הבגד ועטפה אותו, בזמן שהנאשם היה ברכב עם דויד. העדה נשאלה האם הוא ראה שהיא לקחה בגד והשיבה-"לא יודעת מה הוא ראה. הוא היה ברכב אבל לא יודעת להיכן הסתכל. הוא היה בהתנהלות מסוימת עם דויד בזמן שראיתי את הנשק, אני לא יודעת לאן הוא הסתכל. הוא היה עדין בתוך הרכב. הבגד שמצאתי ברכב היה מלוכלך עם קוצים, ועדין מלוכלך. לשאלת בית המשפט, כשאמרתי שהנשק היה על הריצפה, הכוונה על הריצפה מחוץ לרכב". העדה אישרה שלא ראתה את התאונה במסגרת הרכב פגע ברכב נוסף (עמ' 12 לפרוטוקול ש' 8-13 עמ' 17 ש' 17).

77. בחקירתה הנגדית לב"כ הנאשם 1 השיבה העדה שהנשק נמצא מהצד של הנוסע הקדמי שיושב ליד הנהג, מצד ימין של הרכב. העדה לא זכרה האם החלון מצד ימין שליד הנהג היה פתוח. העדה השיבה שלא ראתה את ההתנגשות ברכב אחר שמצוינת במזכר ת/10. היא נשאלה כיצד ידעה שהיתה התנגשות

והשיבה-"היו כוחות בשטח, אח"כ נאמר, לא זוכרת מה היה שם. פנו אלי ושאלו אם ראיתי רכב שנפגע, ואמרתי שלא ראיתי" (עמ' 13 לפרוטוקול ש' 19-29).

יוער כי עדותה של השוטרת רותם היה מהימנה בעיניי ואין משמעות לעובדה שהנשק נתפס מחוץ לרכב, ליד המושב של הנוסע ליד הנהג מקדימה. סביר להניח שהנאשם 2 ניסה לזרוק את הנשק תוך כדי בריחתו מהרכב או שהנאשם 1 ניסה להשליכו אל מחוץ לרכב לאחר שהרכב נעצר. כפי שעלה מעדותו של השוטרת דויד לפיה הנאשם 1 נטה ימינה ונראה שהתכוון לצאת מהרכב דרך דלת ימין. כפי שהובהר לעיל, הנאשמים קשרו עצמם לנשק ולהובלתו ולא מצאתי את עדויותיהם בבית המשפט מהימנות.

78. מדו"ח הפעולה של השוטרת אלון דויד (ת/15) עלה כי הבחין ברכב הפורד ובשלושת הנוסעים אך היה קשה לזהותם עקב צורת הלבוש שלהם, שלא תאמה את מזג האוויר ועל כן עוררה את חשדו. מדו"ח הפעולה שלו עלה שכאשר הגיע אל הרכב לאחר המרדף, הבחין שהרכב לאחר תאונה עצמית וצמוד לקיר שנמצא מצד שמאל של הרכב. עוד עלה כי דלת הנוסע מקדימה היתה פתוחה, הדלת האחורית שמאלית היתה פתוחה ודלת הנהג סגורה. אלון ציין שהשוטרת רותם שאלה את הנהג מי היה עימו ברכב ושהוא השיב "הייתי לבד אני לבד". עוד עלה מהדו"ח שרותם ביצעה סריקה ברכב. ממזכר שערך דויד (ת/16) עלה כי גם הוא איבד קשר עין במהלך הנסיעה למספר שניות ושכאשר חודש הקשר הבחין כי הוא צמוד לקיר בטון ולא הבחין ברכב מאזדה שהיה בקרבת מקום.

79. מדו"ח הפעולה של דויד עלה שכאשר הגיע לתחנה ניגש לנאשם 1 ושאל אותו אם ידוע לו מדוע הוא עצור והשיב בשלילה. כאשר נאמר לו שהוא עצור בגין החזקת נשק שלא כחוק, השיב-"זה לא שלי אני לקחתי שני אנשים טרמפ מזמר אני לא יודע אם יש להם נשק או לא". עוד נשאל אם הוא מרגיש טוב לאחר התאונה העצמית שעבר והשיב-"אני לא עשיתי שום תאונה איזה תאונה בכלל" (ת/15, ת/17).

80. באשר לטענת מהאדי לפיה חזר לביתו בליל האירוע ולאחר מכן הלך ליער לאימון ספורט, הרי שמת/18 עולה שכאשר הגיעו השוטרים לביתו ביום 20.10.19 טענה אחותו שהוא כבר שלושה ימים לא היה בבית (ראה גם ת/19- הזמנה לסור למשטרה נמסרה באותו מועד). ממזכר נוסף (ת/23) מיום 26.10.19, עולה כי גם במועד זה מהדי לא היה בביתו ובני משפחתו לא ידעו היכן הוא. גם ביום 25.10.19 בוצע ביקור בביתו ונמסר ע"י אימו שאינו בבית ולא ידוע לו היכן הוא (ת/107א), ביום 23.10.19 בוצע ניסיון איתור נוסף של מהדי בביתו ונמסר ע"י אביו שאינו בבית (ת/108ג) וכך גם ביום 24.10.19 (ת/107ד) אז מסר האב שהוא חושב שהוא נמצא אצל משפחת בדראן (ראו בהקשר זה גם ת/107ב, ת/107ה, ת/107ז, ת/107ח). ביום 28.10.19 בוצע חיפוש במתחם של דחבור לצורך איתורו של מהדי (ת/107). רק ביום 28.10.19 הסגיר עצמו הנאשם 2 לתחנת המשטרה (ת/108, ת/109).

מת/22 עולה כי תפסו ברכב ת.ז, טלפון, מסמכים וכובע השייכים למהדי (ת/22).

81. בעדותו בבית המשפט, אישר דיוידי שהוא בלש בתחנת באקה אלג'רביה מזה 6.5 שנים, שערך את דו"ח הפעולה מיום 19.10. הדו"ח הוגש וסומן ת/15. עוד אישר שערך את מזכר ההבהרה מיום 28.10 שסומן ת/16 ואת דוח המעצר של מאהר, שהוגש וסומן ת/17 ואת דו"ח הפעולה- ת/18. העד הופנה לת/15 ונשאל האם הוא יכול לזהות את הטלפון שנתפס והשיב- **"לפי הדו"ח בוצע חיפוש על גופו של מאהר, במהלך החיפוש נמצא מכשיר סלולארי בכיס שמאל קדמי. לא רשום תיאור של המכשיר הסלולארי, לכן אני לא מזהה את המכשיר מבין המכשירים שאת מציגה לי"**. העד הופנה למזכר והשיב שמדובר במזכר כשניסו לאתר את הנאשם 2, הוגש וסומן/19 ודיסק השחזור- הוגש וסומן ת/20 (עמ' 14 לפרוטוקול ש' 1-25).

82. בחקירתו הנגדית לב"כ הנאשם 1 נשאל העד האם ראה את הפגיעה המתוארת באחד המזכרים לפיה רכב הנאשם פגע ברכב מסויים והשיב- **"לא, אני לא הבחנתי בתאונה שהרכב של הנאשם ביצע ברכב אחר"** (עמ' 14 לפרוטוקול ש' 27-29).

83. בחקירתו הנגדית לב"כ הנאשם 2 אישר העד שהיה ביחד עם השוטרת רותם. העד נשאל האם נקודת המפגש של הניידת שלהם עם רכב הנאשמים היתה בצומת, כאשר הם נסעו מכיוון צפון לכיוון דרום, למתחם משפחת ותד ורכב הנאשמים נסע ממזרח למערב לכיוון כביש 18 והשיב שלמיטב זכרונו זה נכון. העד נשאל האם הרכב שלהם ביחס לרכב הנאשמים היה במצב מוצלב והשיב שהרכב שלהם היה לכיוון דרום ורכב הנאשם חוצה אותם מצד שמאל לצד ימין, בירידה. העד אישר שכאשר עמד בצומת ראה את הצד הימני של רכב הנאשמים ויכל לראות מתוך הרכב דרך החלון הקדמי והימני. העד נשאל האם עובדתית לא היתה לו אפשרות לראות מה יש בתוך הרכב, אלא מעבר לחלון הקדמי של הנוסע והחלון האחורי של הנוסע האחורי והשיב שכאשר הרכב חולף ניתן לראות רק מהחלון. העד נשאל כיצד הוא תיאר שראה אדם במושב האחורי שמאלי ותיאר מה הוא לבש, בעוד שרותם טוענת שהמושב האחורי הושחר ולא ניתן היה לראות והסביר- **"כשנעצרנו בצומת, נעצרנו ממש בכניסה לצומת. כשהרכב חלף אותנו, הוא חלף מצד שמאל לימין כשהחלונות מקדימה פתוחים. כשהרכב בירידה ובתנועה שבה נסע יכולתי לראות מהזווית מי יושב מקדימה ומי מאחור. כשהוא חלף אותי כבר לא ראיתי"**. העד הופנה לדו"ח הפעולה שם רשם "כאשר הרכב צמוד לקיר אשר נמצא מצד שמאל של הרכב" והשיב שכתב מה שראה. העד אישר שלא ציין שהיה עמוד תאורה ברחוב אך השיב שראה לנכון לציין שהקיר היה צמוד לצד שמאל של הרכב. העד נשאל לגבי זה שרשם שהרכב היה צמוד לקיר והשיב שהכוונה שהרכב נגע בקיר. העד נשאל כיצד הוא הצליח לפתוח את דלת הנהג ולתפוס את הנאשם ולמשוך אותו והסביר- **"לזכרוני, הרכב נעצר צמוד לקיר. דלת הנהג לא הפריע לי משהו לפתוח אותה. בדלת מצד ימין היה שם עמוד וקיר. מצד ימין היה אפשר גם לפתוח את הדלת. בית המשפט שואל אם היו שתי קירות, אני אומר שלא. הרכב היה צמוד יותר לצד ימין שלו לקיר, זה אומר שטעיתי בתיאור"**. העד שלל שאמר שהיה קיר בחזית של הרכב והדגים שרואים שצד ימין של הרכב הוא זה שצמוד לקיר החל מהפינה הקדמית שלו. העד נשאל האם נכון לומר שהרכב עמד יחסית לקיר באופן אלכסוני, כך שבנקודה אחת המרחק היה אפס מהקיר ונשאל מה היה המרחק מהצד השני והשיב- **"אני לא יודע להעריך מה המרחק. הרכב לא היה במקביל לקיר, אלא באלכסון. מהצד הקדמי הרכב פגע בקיר, ובחלק האחורי לא פגע בקיר. ראיתי את הרכב פוגע בקיר ונשאר"**

במקום. העד אישר שפתח את דלת הנהג, הכניס חצי גוף לרכב ומשך את הנהג. העד נשאל האם הוא ורותם פרקו ביחד מהרכב והשיב-**"אני פרקתי מהרכב, אני מניח שהיא פרקה בסמוך"**. העד נשאל לגבי זה שעל פי התיאור של רותם היא ניגשה לצד הדלת של הנוסע והוא ניגש לצד של הנהג. העד נשאל האם הנהג ניסה לצאת מדלת הנוסע או עשה משהו אחר והשיב-**"כשפתחתי את דלת הנהג, הנהג היה מוטא לצד ימין. הוא היה תוך כדי פעולה לכיוון ימין"**. העד אישר שיתכן שהוא התכוון לצאת מצד ימין. הוגשו בהסכמה דו"ח פעולה מיום 19/10, סומן ת/21, מזכר מיום 25.10.19 סומן ת/22 וניסיון איתור של הנאשם 2- סומן ת/23 (עמ' 14 לפרוטוקול ש' 31- עמ' 16 ש' 33).

84. העדה, ורד בן אברהם, משרתת במשטרה כחוקרת מזה 5.5 שנים, מתוכם שנה בתחנת בקה. העדה אישרה את המסמכים שערכה: מסמך המסומן כ"ד- ת/47, מסמך המסומן נ"ג- ת/48, 2 מסמכים המסומנים ס"1- ת/49(1-2), מסמך המסומן קפ"ד- ת/50, מסמך המסומן קפ"ה- ת/51, מסמך המסומן כ"ג- ת/52 (עמ' 22 לפרוטוקול ש' 9-22).

85. בחקירתה הנגדית לב"כ הנאשם 2 אישרה העדה שחקרה את אחמד וותד ומאג'ד נדאף וששניהם נחקרו תחת אזהרה. העדה השיבה שהם נחקרו בחשד לנשיאה והובלת נשק. העדה השיבה שחלקם היה העברת נשק לאדם אחר. העדה נשאלה כיצד הגיעה אליהם והשיבה שנעשו פעולות חקירה והיא בסך הכל חקרה אותם. העדה אישרה שלא ידוע לה כיצד הגיעו אליהם. כאשר נאמר לה ששמותיהם עלו מתוך מחקרי תקשורת שהיו שיחות כלשהן בין הנאשם 2 לבינם באותו לילה ואישרה שהם נחקרו גם על זה. העדה הופנתה למחקרי התקשורת ונשאלה האם נבדקו גם שיחות בין מהדי לבין אנשים אחרים בזמן אחר והשיבה-**"אני לא חוקרת שמתעסקת בנתוני תקשורת, אני כתבתי מה שהיה על כל אחד. אני לא יכולה לענות לך מה בוצע או לא בוצע"**. העדה לא ידעה להשיב מדוע הבדיקה צומצמה לחצי שעה והשיבה-**"שוב, אני לא יודעת את ההרכב של הבדיקה שנעשתה, אני לא מתעסקת. אני הטחתי את הממצאים בפניהם"**. העדה אישרה שחקרה אותם תחת אזהרה. עוד אישרה שהיא לא הראשונה שחקרה מעורבים בפרשה הזו. העדה אישרה שהיה לה רקע על התיק אך אלו היו הנתונים הרלוונטיים שהובאו בפניה. העדה לא ידעה לומר האם כיוון החקירה שלה היה מכוון לאחר השעה 23:40. העדה לא זכרה האם לאחר שחקרה את החשודים הם שוחררו. עוד נשאלה האם בהמשך לחקירת שני החשודים האלה, אחמד וותד ומאג'ד נדאף, עשתה פעולות נוספות והשיבה שעשתה כל מיני פעולות אבל היא לא זוכרת אם לפני או אחרי. העדה שללה שחקרה מעורבים נוספים לאחר חקירת החשודים ואישרה שחקרה ומסרה את התיק לאחרים ובזה הסתיים החלק שלה בתיק מבחינה חקירתית. העדה נשאלה בידי מי הייתה ההחלטה לעשות פעולות חקירתיות נוספות או לא והשיבה שבידי החוקרים שמנהלים את התיק. העדה אישרה שהיא מקבלת הוראות ופועלת על פיהן (עמ' 22 לפרוטוקול ש' 24- עמ' 24 ש' 17).

86. העדה, לימור ברוך-אל, קצינת חקירות בתחנת בקה, משרתת 5 שנים, מתוכם שנתיים בתפקיד, שימשה כקצינת חקירות בתיק. העדה לא זכרה מי ישב עם א' ו' בחוץ לפני עדותו ולא זכרה שמישהו ישב איתו ואמר לו דברים. כאשר נאמר לה שא' ו' טוען שהחוקרים אמרו לו שאם הוא לא יספר שהיה נשק באוטו, יתבעו אותו ויכניסו אותו לשנתיים לכלא, השיבה-**"אני אישית לא אמרתי דבר כזה וממה**

שאני מכירה ודרך התנהלותנו זה לא נאמר, אנו לא מבטיחים הבטחות שווא". כאשר הוצגו לה שני מסמכים (מספר תמונות), השיבה שזה הרכב שהיא צילמה בתחנה, המסמכים הוגשו וסומנו ת/119 א' וב' (עמ' 42 לפרוטוקול ש' 31-11).

87. בחקירתה הנגדית לב"כ הנאשם 2 אישרה העדה שניהלה את החקירה בתיק. העדה אישרה שהיא אמורה להיות מודעת לכל פרטיו. העדה נשאלה מדוע צומצם טווח הזמן ל-35 דקות ולא נבדקו השיחות לפני כן ולא נחקרו האנשים שדיבר איתם טרם שעה זו והשיבה-"**אל תצפה שאזכור את השעות. דבר שני האימרה שכיוונתם - יש בה טעם מופגם. אני לא מכוונת ואין לי אינטרס בתיק הזה חוץ מהאמת ולכן אני לא מכוונת לדבר. אנחנו בדקנו, אני לא זוכרת לומר לך את הזמנים הרלוונטיים. אותי לא מעניין כמה אלמוניים פלוניים היו, אני בודקת. את הזמנים אני לא יכולה לבדוק עכשיו".** העדה נשאלה מדוע בעניין זה נחקרו רק שניים- אחד רסל ותד ומג'ד נדף והשיבה שהם חקרו כל מי שרלוונטי לעניין עליו התיק מתנהל. בהמשך הסבירה-"**לפי הזמנים של האירוע, אנחנו עשינו חיתוכים וצמצמנו. לא בדקנו כל מי שמהדי דיבר איתו באותו יום כי זה לא רלוונטי".** כאשר נאמר לה שהמעצר היה בשעה 00:15 השיבה שהאירוע היה לפני. העדה נשאלה האם ידוע לה מתי הנשק נכנס לתוך הרכב, השיבה-"**אנו מעריכים ולפי זה בדקנו, על סמך זמנים. אני לוקחת מתי היה האירוע, גוזרת איקס זמנים הגיוניים אחורה. לשאלת ביהמ"ש למה זה הגיוני ולא יותר אני משיבה כי יש טווח זמן לפי עדויות החשודים, בין היתר".** כאשר נאמר לה שכיוון החקירה התבסס רק על אמירות הנאשם 1, השיבה ש"**לפי העדויות והחקירות וחיתוך זמנים הגיוני, החשודים שהיו רלוונטים זומנו" ובהמשך-"לאחר שאני מעיינת בקצרה בתיק החקירה, אני משיבה שחיתוך הזמנים התבצע גם לפי עדות של מאהר ושל הקטין אימן, שהיו חשודים ביחד איתו. לפי שתי עדויות אלה בוצעו חיתוכי זמנים. בחקירה של א' ו' וותד מ-23.10 שורה 9 רשום "סמוך לשעה 24:00..." (מצטטת)" (עמ' 43 לפרוטוקול ש' 1- עמ' 44 ש' 11).**

זה המקום לציין כי מצאתי את עדויות השוטרים מהימנות. בנוסף, אציין שלא מצאתי את טענת הנאשמים בדבר מחדל חקירה באשר לצמצום שעות השיחות שנבדקו ולא מצאתי שיש בכך להשליך על אשמת הנאשמים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום. מקובלת עלי עדותה המהימנה של השוטרת לימור לפיה לא רלוונטי לבדוק את כל מי שדיבר עם הנאשם 2 במהלך יום האירוע אלא רק את השעות הרלוונטיות לאירוע, כפי שעולה מגרסאותיהם של המעורבים באירוע במשטרה.

סיכום של דבר

88. בהתאם לחוות דעת מומחה (ת/102) עולה כי מדובר בחפץ דמוי תת מקלע מאולתר שיורה ובכוחו להמית אדם. עוד צוין כי החפץ עונה להגדרת "נשק" על פי סעיף 144 (ג) לחוק העונשין. לשני הנאשמים היתה שליטה מלאה בנשק ומודעות לקיומו. הנאשם 1 נסע במודע למקום אסיפת הנשק והסכים שהנאשם 2 יכניסו לרכב. הנאשם 2 "הזמין" את הנשק, אסף אותו והחזיקו בין רגליו במהלך הנסיעה. כאשר לרכיב ההובלה, הרי שלאחר ניסיון הימלטותם מניידת המשטרה, נמצא הנשק בסמוך

לרכב. כפי שצוין לעיל, לא מצאתי את גרסאות הנאשמים בבית המשפט מהימנות. באשר לגרסת הנאשם 1 הרי שבחקירתו במשטרה מסר את גרסתו האמתית ובאשר לנאשם 2 הרי שיש לראות בשקריו ובהתנהגותו המפלילה- כאשר בחר לברוח מהרכב ולהעלם לפרק זמן של כ-10 ימים לאחר האירוע בעוד שנעשים ניסיונות יום יומיים על מנת לאתרו, חיזוק לראיות הקיימות בתיק כנגדו. כפי שצוין לעיל, חיזוקים נוספים כנגד הנאשמים ניתן למצוא בגרסתו של א' ו', בדוחות הפעולה ועדויות השוטרים, בהתכתבויות ביניהם, במצלמות האבטחה ובמציאת חפצי הנאשם 2 ברכב, לרבות הנשק ואותו בד כחול בסמוך למקום ישיבתו של הנאשם 2.

89. לאור כל האמור לעיל, מצאתי לנכון להרשיע את הנאשמים בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום.

ניתנה היום, ו' אב תש"פ, 27 יולי 2020, במעמד הנוכחים.